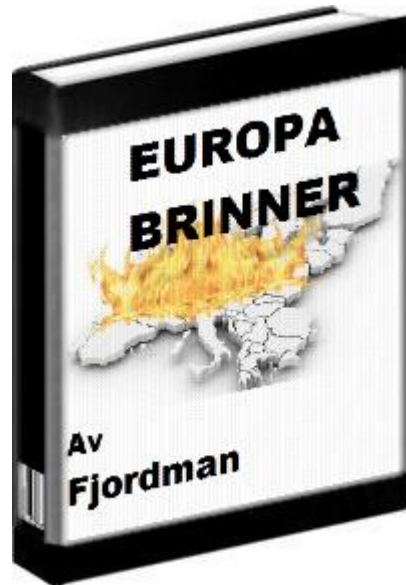

EUROPA BRINNER

Detta är planerna för Europas undergång!

I översättning av Demokratbloggen

“Du ska känna till sanningen och sanningen ska göra dig galen.”

Aldous Huxley

(Eurabia koden)

Av Fjordman

EUs Eurabia projekt (Eurabia koden) – Dokumenterar EUs avsiktliga strategi att islamisera Europa

EUs Eurabia projekt – Dokumenterar EUs avsiktliga strategi att gradvis islamisera Europa. Eurabia koden är ett utvecklat arbete av vad Bat Ye'or påbörjade i sin revolutionerande bok Eurabia: Den Euro-Arabiska axeln.

Eurabia: Arab-förbundets stater, nuvarande och presumtiva EU-medlemmar och Israel.

Jag beslutade att skriva denna essä efter en kommentar från en journalist, inte en vänsteranhängare efter mitt lands måttstock, som avfärdade Eurabia som bara en konspirationsteori, en i paritet med Sion äldstes protokoll. Jag motsätter mig inte det faktum att konspirationsteorier existerar, inte heller att de kan vara farliga.

Trots allt är Protokollen och Dolchstosslegende, eller "hugg i ryggen myten" – idén att Tyskland inte förlorade första världskriget utan förråddes av socialister, intellektuella och

judar – och hjälpte till att belägga vägen för Adolf Hitler och nazisterna före andra världskriget.

Men vad som förbryllar mig är att det är en vitt spridd övertygelse från många (inte bara i den islamiska världen utan i Europa och även i Förenta Staterna) att terrorattackerna som förstörde Twin Towers i New York City den 11 september 2001 var i verkligheten en kontrollerad rivning iscensatt av den amerikanska regeringen som sedan skyllde på muslimerna.

Jag har sett denna tes behandlas många gånger i Västmedia. Medan det ofta blir (dock inte alltid) avvisat och hånat så är det minst nämnt.

Däremot, Eurabia - som bedyrar att islamiseringen av Europa inte bara skedde av en slump utan med aktivt deltagande av europeiska politiska ledare – nämns nästan inte alls, trots att det är lättare att dokumentera. Slog uppfattningen om Eurabia för nära hemmet?

Kanske det inte passar in på den anti-amerikanska dispositionen som många journalister har? Egendomligt nog skriver aldrig dessa vänstervridna journalister som i övrigt är kritiska till den Europeiska Unionen på grund av dess fria marknadselement någonsin om Eurabia.

På grund av detta ska jag testa om Eurabia tesen är korrekt, eller åtminstone rimlig. Jag har kallat detta projekt Eurabia koden, som syftar på författaren Dan Browns solida bestseller Da Vinci koden. Browns påhittade redovisning "dokumenterar" en konspiration av kyrkan för att dölja sanningen om Jesus.

Jag är inte säker på att mitt arbete kommer att bli lika populärt, men jag är ganska säker på att det ligger närmare verkligheten. Nästa gång Mr. Brown vill skriva om stora konspirationer i Europa skulle det vara ett gott råd att fästa ögonen på Bryssel snarare än Rom. Det skulle bli betydligt mer intressant.

Det som följer är en kort utläggning av tesen framlagd av författaren Bat Ye'or i sin bok Eurabia: Den Euro-Arabiska axeln. Min information baseras på hennes bok (som bör läsas i sin helhet). Dessutom har jag utdrag från några av hennes artiklar och intervjuer. Jag återpublicerar informationen med hennes välsignelse, men denna sammanfattning är helt min egen.

I en intervju med den israeliska tidningen Haaretz förklarade Bat Ye'or hur den franske presidenten Charles de Gaulle, som var besviken av förlusten av de franska kolonierna i Afrika och Mellanöstern såväl som med Frankrikes försvagade inflytande på den internationella arenan, beslutade på 1960-talet att skapa en strategisk allians med den arabiska och muslimska världen för att konkurrera med USAs och Sovjetunionens dominans.

"Det här handlar om en total transformering av Europa, som är ett resultat av en internationell politik," sa Bat Ye'or. "Vi går nu mot en total förändring av Europa, som kommer att bli mer och mer islamiserat och kommer att bli en politisk sattelit till den arabiska och muslimska världen.

De Europeiska ledarna hade beslutat om en allians med arabvärlden, genom vilken de hade förbundit sig att acceptera det arabiska och muslimska synsättet mot Förenta Staterna och Israel. Detta är inte bara med tanke på utrikespolitiken, men också på frågor rörande det europeiska samhället inifrån, såsom invandring, integrationen av invandrarna och idén att islam är en del av Europa."

"Europa står under ett konstant terrorhot. Terror är en väg att sätta press på de Europeiska länderna att kapitulera fullständigt för de arabiska representanternas krav. De kräver till exempel att Europa alltid håller med palestinierna mot Israel."

Därför blev Eurabia-projektet en förstorad vision av den anti-amerikanska Gaullist politiken som är beroende av formationen av en Euro-Arabisk enhet som är fientligt emot amerikanskt inflytande.

Det underlättade europeiska ambitioner att upprätthålla viktiga sfärer av inflytande i de tidigare europeiska kolonierna medan det öppnar stora marknader för europeiska produkter i arabvärlden, speciellt i de oljeproducerande länderna, för att säkra förråd av bensin och naturgas till Europa.

Dessutom skulle det göra Medelhavet till en Euro-Arabisk insjö genom att favorisera muslimsk invandring och stödja multikulturalism med en stark islamisk närvaro i Europa.

Charles de Gaulle

Den störste europeiska folkförrädaren!

Användandet av termen "Eurabia" introducerades först i mitten på 1970-talet som titeln på en journal av president Lucien Bitterlein i föreningen för Fransk-arabisk solidaritet, och publicerades i samarbete med Groupe d'Etudes sur le Moyen-Orient (Geneve), France-Pays Arabes (Paris), och the Middle East International (London).

Deras artiklar inbjöd till gemensamma Euro-Arabiska positioner på varje nivå. Dessa konkreta förslag var inte inspirerade av isolerade teoretiker; istället satte de fram konkreta politiska beslut uttänkta i förbindelse med, och aktualiserat av europeiska statsledare och europeiska parlamentariker.

Under presskonferensen den 27 november 1967 uttalade Charles de Gaulle öppet att franskt samarbete med arabvärlden hade blivit "*fundamentet för vår utrikespolitik.*"

I januari 1969 hölls den andra internationella konferensen till stöd för de arabiska folken i Kairo, där resolution 15 beslutade "*...att forma speciella parlamentariska grupper där sådana inte existerar, och att använda den parlamentariska plattformen till stöd för det arabiska folket och den palestinska motståndsrörelsen.*"

Fem år senare i Paris, juli 1974 hade den parlamentariska föreningen för Euro-Arabiskt samarbete skapats under rubriken Euro-Arabisk dialog.

Bat Ye'or har betonat denna delade Euro-Arabiska politiska agenda. Första steget var konstruktionen av en gemensam utrikespolitik. Frankrike var drivkraften i detta förenande, vilket redan hade förutsetts av General de Gaulles inre cirkel och arabiska politiker.

Arabstaterna krävde från Europa tillgång till Västlig vetenskap och teknologi, europeiskt politiskt oberoende från Förenta Staterna, europeisk press på Förenta Staterna att alliera sig med deras arabiska politik och en demonisering av Israel som ett hot mot världsfreden, såväl som åtgärder för arabisk invandring och spridning av islamisk kultur i Europa.

Detta samarbete skulle också inkludera erkännandet av palestinierna som ett utpräglat folk och PLO och dess ledare Arafat som deras representant. Fram till 1973 har de blivit kända endast som arabiska flyktingar, även av andra araber. Konceptet med en palestinsk "nation" existerade helt enkelt inte.

Under 1973 års oljekris meddelade de arabiska medlemmarna i Organisation of Petroleum Exporting Countries att på grund av den pågående Yom Kippur kriget mellan Israel och dess arabiska grannar Egypten och Syrien skulle OPEC inte längre skeppa olja till de västländer som stödde Israel.

Den plötsliga ökningen av oljepriser hade långvariga effekter. Det inte bara skapade en stark tillströmning av oljepengar till länder såsom Saudiarabien, vilket tillät sauderna att finansiera en världsomfattande islamisk återuppståndelse, utan det hade också en verkan på Väst, speciellt i Europa.

Men arabledarna behövde sälja sin olja. Deras folk är väldigt beroende av europeisk ekonomisk och teknisk hjälp. Amerikanerna påpekade detta under olje-embargot år 1973.

Enligt Ye'or, fastän oljefaktorn förvisso hjälpte till att cementera den Euro-Arabiska dialogen så var det framför allt ett svepskäl för att täcka över en politik som uppstod i Frankrike innan den krisen inträffade. Den politik man uppfann på 1960-talet hade starka förelöpare i den franska 1900-tals-drömmen om att styra ett arabiskt imperium.

Denna politiska agenda har förstärkts av den avsiktligt kulturella transformeringen av Europa. Euro-Arabisk dialog symposium dirigerades i Venedig (1977) och Hamburg (1983) inklusive rekommendationer som har tillämpats framgångsrik. Dessa rekommendationer var åtföljda av ett avsiktligt, privilegierat inflöde av araber och andra muslimska invandrare till Europa i enorma antal.

Rekommendationerna innefattade:

- 1.** Koordination av de insatser som gjorts av arabländerna för att sprida den arabiska kulturen och språket i Europa,
- 2.** Skapandet av förenade Euro-Arabiska kulturcentra i europeiska huvudstäder,
- 3.** Nödvändigheten att förse europeiska institutioner och universitet med arabiska lärare som är specialiserade på att lära ut arabiska till europeer, och

4. Nödvändigheten till samarbete mellan europeiska och arabiska specialister för att presentera en positiv bild av Arabisk-Islamisk civilisation och samtida arabiska frågor till den bildade publiken i Europa.

Dessa överenskommelser kunde inte läggas fram i skrivna dokument och avtal på grund av dess politiska ömtålighet och fundamentalt odemokratiska natur. Därför kallade de europeiska ledarna försiktigtvis de här idéerna för "dialog."

Alla möten, kommittéer och arbetsgrupper inkluderade representanter från europeiska samfundets nationer och det europeiska rådet tillsammans med medlemmar från arabländerna och arabförbundet. Tillvägagångssätt och beslut ägde rum i stängda sammanträden. Inga officiella minuter dokumenterades.

Den Euro-Arabiska dialogen (EAD) är en politisk, ekonomisk och kulturell institution designad till att försäkra perfekt sammanhållning mellan europeer och araber. Dess struktur sattes upp på en konferens i Köpenhamn (15 december 1973), och Paris (31 juli 1974).

Huvudpersonen för denna politik är den europeiska parlamentariska föreningen för Euro-Arabiskt samarbete, grundad år 1974.

De andra huvudmannaorganen för dialogen är MEDEA institutet och det europeiska institutet för forskning om Medelhavet och Euro-Arabiskt samarbete, skapad år 1995 med uppbackning av den europeiska kommissionen.

I en intervju med Jamie Glazov från Frontpage Magazine förklarade Ye'or hur "inom inrikespolitiken EAD hade etablerat ett nära samarbete mellan den arabiska och europeiska media television, radio, journalister, förlag, akademi, kulturcentra, läroböcker, student- och ungdomsföreningar, turism.

Kyrkliga interreligiösa dialoger var avgörande i utvecklingen av den här politiken. Eurabia är därför detta starka Euro-Arabiska nätverk av föreningar – en övergripande symbios med samarbete och partnerskap om politik, ekonomi, demografi och kultur."

Eurabias drivkraft, den parlamentariska föreningen för Euro-Arabiskt samarbete skapades i Paris år 1974. Den har nu över 600 medlemmar – från alla större europeiska politiska partier

– aktiva i sina egna nationella parlament, såväl som i det europeiska parlamentet. Frankrike fortsätter att vara huvudrollsinnehavare för denna förening.

En vidsträckt politik skissades upp. Den innebar en symbios av Europa med de muslimska arabländerna som skulle förse Europa – och speciellt Frankrike, projektets motor – med en vikt och en prestige att konkurrera med Förenta Staterna.

Denna politik genomfördes helt diskret, och helt utanför officiella avtal, och man använde det oskuldsfulla namnet den Euro-Arabiska **dialogen**. Organisationen fungerade under beskydd av europeiska regeringsledamöter och arbetade i nära samarbete med sina arabiska motparter, och med representanter från den europeiska kommissionen och arabförbundet.

Målet var att skapa en enhet över Medelhavsregionen och tillåta fri cirkulation av både människor och gods.

På den kulturella fronten började en fullständig omskrivning av historien, som först påbörjades under 1970-talet på europeiska universitet. Denna process sanktionerades av den parlamentariska församlingen i det europeiska rådet i september 1991, och mötet ägnades åt "*Bidrag av islamisk civilisation till europeisk kultur.*"

Det intygades av den franska presidenten Jacques Chirac i hans namn den 8 april 1996 i Kairo, och förstärktes av Romano Prodi, president för den mäktiga europeiska kommissionen, EUs "regering," och senare Italiens premiärminister genom skapandet av en inrättning för dialogen om kulturer och civilisationer. Denna inrättning skulle kontrollera allt som blivit sagt, skrivet och undervisats om islam i Europa.

Under de gångna tre decennierna hade EEC och EUs politiska och kulturella organisationer uppfunnit en islamisk fantasi-civilisation och fantasi-historia. De historiska dokumenten om våld på grundläggande mänskliga rättigheter för alla icke-muslimer och kvinnor under sharia (islamisk lag) har antingen ignorerats eller avfärdats. I denna världssyn kommer den enda faran från Förenta Staterna och Israel.

Skaparna av Eurabia har dirigerat en framgångsrik propagandakampanj mot dessa två länder i europeisk media. Denna fabrikation underlättades av tidigare strömningar av anti-Semitism och anti-Amerikanism i delar av Europa, fast båda uppfattningarna har undergått en stor inflation av Eurabierna och deras kollaboratörer.

Den 31 januari 2001, med utbrottet av palestinsk terroristisk jihad deklarerade Europas utrikeskommissionär Chris Patten till det europeiska parlamentet att Europas utrikespolitik skulle ägna speciell uppmärksamhet åt sin södra flank (arabländerna i EU jargong) och

tillade att han var förtjust över den huvudsakliga överenskommelsen att ge större synlighet åt Medelhavets partnerskap.

Bat Ye'or anser att *"Våra politiker är perfekt informerade om islamisk historia och nuvarande politik genom sina ambassader, agenter och specialister. Det finns ingen oskuld här, utan en oerhörd inflexibilitet i korruption, cynism och perverterade värderingar."*

I förordet till hennes bok säger hon att *"Denna bok beskriver Europas evolution från en judeo-kristen civilisation med viktiga sekulära post-upplysnings-element till en post-judeo-kristen civilisation som är underdånig till jihads ideologi och de islamiska makterna."*

Den danande nya europeiska civilisationen kan korrekt benämnas en "civilisation av dhimmitude." Ordet dhimmitude kommer från det koraniska ordet "dhimmi." Det hänför till de underordnade icke-muslimska individer som accepterar restriktiv och förnedrande underkastelse till islamsk makt för att undvika förslavande eller död.

Hela den muslimska världen som vi känner den idag är en produkt av denna 1400 år gamla jihadistiska dynamik, varigenom de en gång så blomstrande icke-muslimska majoritets-civilisationerna har blivit reducerade till ett tillstånd av dysfunktion och dhimmitude.

Dessa dhimmis är underlägsna varelser som uthärdar förnedring och aggression i tystnad. Detta arrangemang tillåter muslimer att få en straffrihet som ökar både deras hat och deras känsla av överlägsenhet, under lagens skydd.

Eurabia är en tidigare okänt ny enhet. Den innehar politiska, ekonomiska, religiösa, kulturella, och mediala komponenter som har tvingats på Europa genom mäktiga statliga lobbyer. Medan europeer lever inom Eurabias restriktioner från en något förvirrad medvetenhet så är det få som verkligen är medvetna om dem till vardags.

Denna eurabiska politik som uttrycks med dunkla meningar, är förvaltd på den högsta politiska nivån och är samordnade över hela den Europeiska Unionen. Det sprids en anti-amerikansk och anti-semitisk euro-arabisk undervegetation in i varje fiber i den sociala, mediala och kulturella sektorn.

Avhoppare blir tystade eller bojkottade. Ibland får de sparken från sina jobb som offer för en totalitär "korrekthet" påtvingad av i huvudsak de akademiska, mediala och politiska sektorerna.

Enligt Ye'or kan inte längre Frankrike och resten av Västeuropa förändra sin politik: *"Det är ett projekt som var uttänkt, planerat och utfört i konsekvens med invandringspolitiken, propaganda, kyrkans stöd, ekonomiska föreningar och hjälpverksamheter, kulturellt, medialt och akademiskt samarbete. Generationer växte upp inom denna politiska struktur; de blev utbildade och betingade att stödja den and och foga sig med den."*

Bat Ye'or — writer and historian.
Photo: Veronique Botteron, August 3, 2011.

Är Bat Ye'ors påståenden korrekta, eller ens möjliga?

Bernard Lewis har påpekat att, genom allmänt samtycke bland historikerna, "börjar den moderna historien om Mellanöstern år 1798, när den franska revolutionen anlände till Egypten i form av en liten expeditions-styrka ledd av en ung general med namnet Napoleon Bonaparte – som erövrade och styrde Egypten under en tid med skrämmande lätthet."

I en misslyckad insats att få stöd från den egyptiska massan utfärdade Napoleon [1] kungörelser som lovordade islam. Till "Egyptens folk" kungjorde han i sitt intåg till Alexandria år 1798, "Ni kommer att få höra att jag har kommit för att förstöra er religion; Tro inte på det!

Svara att jag har kommit för att återställa era rättigheter, för att straffa inkräktarna, och att jag mer än dessa Mamluks respekterar Gud, hans profet, och koranen."

Enligt ett ögonvittne avslutade Napoleon sin kungörelse med frasen "Gud är stor och Muhammed är hans profet." I muslimska öron lät det här som shahada - trosbekännelsen om Allahs allaenarådande och att profeten Muhammed är hans sista budbärare.

Recitation av shahadah, den första av islams fem pelare anses utmärka ens konvertering till islam. Muslimerna kunde därför anta att Napoleon hade konverterat till islam [2]. En av hans generaler, Jacques Méneux, konverterade faktiskt till islam.

Fransmännen besegrades senare och tvingades att lämna Egypten av den engelske amiralen Lord Nelson. Fastän den franska expeditionen till Egypten varade bara tre år demonstrerade det att Väst var nu så överlägsna över den islamiska världen att västerlänningar kunde tåga in i hjärtat av arabvärlden som fortfarande var en del av det Ottomanska imperiet, hur de ville.

Bara en annan västmakt kunde tvinga dem att lämna. Chocken över denna insikt triggade fram de första försöken att reformera islam på 1800-talet.

Ett positivt resultat av Västerens erövring var inflödet av franska vetenskapsmän till Egypten och grundandet av en modern Egyptologi. Men det viktigaste var att det ledde till upptäckten av Rosetta stenen, som senare användes av den franske språkvetaren Jean-François Champollion för att dechiffrera de antika egyptiska hieroglyferna. Men sammanträffandet lämnade också en varaktig inverkan på Europa, och framför allt Frankrike.

Den franska invasionen av Algeriet år 1830 markerade ytterligare ett kapitel på den här vägen. Senare styrde fransmännen Tunisien och Marocko. Slutligen, efter första världskriget fick fransmännen mandat över tidigare turkiska territorier av det Ottomanska imperiet som utgjorde vad som nu är Syrien och Libanon.

Efter andra världskriget lämnade franska trupper gradvis arabländerna som kulminerade med krig och det algeriska oberoendet år 1962. Men deras långa relation med araber resulterade i den franska uppfattningen att de hade speciella relationer med- och en förståelse för araber och muslimer. Tillsammans med det franska ledarskapet i Kontinentaleuropa utgör det här nu grunden för deras utrikespolitik.

President de Gaulle drev på för ett Frankrike och Europa som var oberoende av de två supermakterna. I ett tal uttryckte han "*Ja, det är Europa, från Atlanten till Ural, det är Europa, det är hela Europa som kommer att bestämma världens öde.*" År 1966 drog han tillbaka Frankrike från det allmänna NATO militära kommandot, men förblev inom organisationen.

Efter sexdagarskriget år 1967 markerade de Gaulles fördömanden av israelerna för deras ockupation av Västbanken och Gazaremsan en signifikant förändring i fransk utrikespolitik. Tidigare hade Frankrike – såväl som resten av Västeuropa – varit starkt pro-israeliska, också gått i krig tillsammans med Israel så sent som 1956 mot Nassers Egypten. Från 1967 och framåt hade emellertid Frankrike ställt sig på en pro-arabisk kurs.

Det har sagts att den engelska utrikespolitiken har förblivit densamma sedan 1500-talet. Dess mål har varit att hindra varje land, antingen det var Spanien, Frankrike, eller senare Tyskland, från att dominera Kontinentaleuropa till den utsträckningen att det representerar ett hot mot England.

Å andra sidan kunde man argumentera att den franska utrikespolitiken också har varit likadan under flera sekler; dess mål har varit franskt ledarskap över Europa och Medelhavsregionen för att tygla Anglo-Saxisk (och senare Anglo-Amerikansk) dominans. Denna bild komplicerades av föreningen av Tyskland i slutet på 1900-talet, men dess konturer finns än i denna dag.

Napoleon är en stor hjälte för de franska politikerna. Flera prominenta franska ledare uttalade helt öppet år 2005 att den föreslagna EU konstitutionen var i grunden ett förstorat Frankrike. Justitieminister Dominique Perben sa: "Vi har slutligen uppnått detta *franska Europa* som vi har väntat så länge på. Detta konstitutionella avtal är ett större Frankrike. Det är ett Europa omskrivet på franska."

Från dess början har den europeiska integrationen varit [3] ett franskt företag. Det faktum att den franska politiska eliten aldrig har av sagt sig sitt ledarskap över Europa demonstrerades rikligt under Irak-kriget.

President Chirac berömda uttryck år 2003 efter att Polen, Ungern och Tjeckien hade backat upp USAs position "De missade ett bra tillfälle att hålla tyst," och tillade "Dessa länder har inte uppfört sig särskilt väl and utan snarare våghalsigt i faran av att linjera sig för snabbt med den amerikanska positionen."

Jean Monnet, en fransk ekonom som aldrig valts till offentlig tjänst, anses av många som arkitekten till den europeiska integrationen. Monnet var en mycket använd pragmatiker som arbetade bakom scenerna mot den gradvisa skapelsen av europeisk enhet.

Richard North som ger ut bloggen EU Referendum [4] och är medförfattare (till Christopher Booker) av Den Stora Illusionen: Kan Den Europeiska Unionen Överleva, visar att under årtal- åtminstone från 1920-talet – hade Jean Monnet drömt om att skapa ett "*Europas Förenade Stater*."

Fastän vad Monnet verkligen hade i tankarna var skapandet av en europeisk enhet med alla attribut för en stat, en "ofarlig fras valdes avsiktligt för att göra det svårt att blanda ut den genom att konvertera den till bara ytterligare en interstatlig kropp. Den avfattades också på ett sådant sätt så att den inte skulle skrämja bort nationella regeringar genom att betona att dess syfte var att åsidosätta deras suveränitet."

I deras analys av EUs historia påstår författarna att EU inte föddes ur andra världskriget, som många människor verkar tro. Det hade planerats åtminstone en generation innan det.

Schuman deklARATIONEN från 9 maj 1950, allmänt presenterad som början på insatserna mot en Europeisk Union och firades på "Europadagen," och innehåller fraser som menar att det är "ett första steg in i ett federalt Europa", och att "detta förslag kommer att leda till förverkligandet av den första konkreta grunden till en europeisk federation."

Men som EU-kritiker har noterat är dessa politiska mål vanligtvis utelämnade när man refererar till deklARATIONEN, och de flesta människor är omedvetna om dess existens.

En federation är naturligtvis en stat, och "*ändå i flera decennier har ledarna för EC/EU integration blint svurit på att de inte känner till några sådana planer. EEC/EC/EU har stadigt förvärvat allt fler kännetecken på en överstatlig federation: flagga, nationalsång, parlament, högsta domstol, valuta, lagar.*"

EU grundarna "var noga med att bara visa sina medborgare de godartade kännetecknen på sitt projekt. Det har designats att bli tillämpat i ökande grad, som en pågående process, så att inte någon enskild fas av projektet skulle ge tillräcklig opposition att stoppa det eller få det att spåra ur."

Booker och North kallar den Europeiska Unionen "en statskupp i slow motion: historiens mest spektakulära statskupp," designad att gradvis och försiktigt glida på den demokratiska processen och underordna de äldre nationalstaterna i Europa utan att säga det öppet.

Ironin ligger i att Frankrike nu har blivit gisslantaget [5] av just de krafter landet självt har satt i rörelse. Jihad-upplöppen bland muslimska invandrare i Frankrike år 2005 demonstrerade att Eurabia inte längre handlar om fransk utrikespolitik, utan är nu fransk inrikespolitik. Frankrike kommer att brinna om man fortsätter att blidka araberna och gå med på deras agenda.

Tillväxten av den islamiska befolkningen är explosiv. Enligt någon är en av tre nyfödda i Frankrike en muslim. Hundratals muslimska ghetton följer redan faktiskt sharia istället för fransk lag. En del tror att Frankrike i tysthet kommer att bli ett muslimskt land medan andra förutser ett inbördeskrig inom en nära framtid.

Kanske det finns någon poetisk rättvisa i det faktum att det land som har initierat och har lett utformningen av Eurabia nu kommer att förstöras av sitt eget Frankensteins monster. Men att gotta sig åt Frankrikes dilemma hjälper inte. Frankrikes överhängande fall är dåligt för resten av Västvärlden.

Vad kommer att hända med franska finansiella resurser? Vem kommer framför allt att ärva hundratals nukleära stridsspetsar? Kommer dessa vapen att falla i händerna på Jihadistiska muslimer också?

MEDEA (Det europeiska institutet för forskning om Medelhavet och Euro-Arabiskt samarbete), som stöds av den europeiska kommissionen, är en av nyckelkomponenterna för den euro-arabiska dialogen. På sin egen webbplats påstår man:

"Den euro-arabiska dialogen som ett forum som delas av det europeiska samfundet och förbundet med arabstater steg upp ur ett franskt initiativ och lanserades på det europeiska rådet i Köpenhamn i december 1973, kort efter "Oktoberkriget" och oljeembargot.

Som europeerna såg det var det ett forum för att diskutera ekonomiska affärer, medan arabidn såg det hellre som ett forum för att diskutera politiska affärer.

MEDEA institutet önskar vara en resurs och en referenspunkt för folk som vill engagera sig i euro-medelhavsdialogen. Via sina möten och tal söker institutet att skapa utbyten mellan politiska, ekonomiska, och diplomatiska spelare, experter, journalister, akademiker och andra."

Som Bat Ye'or påpekar kan vi, medan de flesta av arbetena för Eurabia är dolda för allmänhetens ögon kan vi ibland få glimtar av det, om vi vet vad vi ska leta efter. Om man letar i arkiven från Medeas webbplats och andra källor och läser dokumenten noggrant finns informationen där.

Även mer material finns på papper, både p franska och engelska. Jag menar, och det gör också Bat Ye'or, att det finns tillräcklig mängd tillgänglig information för att bekräfta tesen om Eurabia.

Ett av dokumenten som Bat Ye'or var tillmötesgående nog att skicka mig (som hon nämner i den franska versionen av sin bok om Eurabia, men inte i den engelska versionen) är den vanliga strategin för det europeiska rådet - Vision om EU för medelhavsregionen, från 19 juni 2000.

Den inkluderar många rekommendationer, såsom:

"att utarbeta partnerskapsbyggande åtgärder, i synnerhet genom att stödja regelbundna konsultationer och utbyten av information med dess medelhavspartners, stödja sammanlänkningen av infrastruktur mellan Medelhavets parter, och mellan dem och EU, vidta alla nödvändiga åtgärder att underlätta och uppmuntra inblandningen av det civila samhället såväl som den vidare utvecklingen av mänskliga utbyten mellan EU och Medelhavets parter.

*NGOs kommer att uppmuntras att delta i samarbeten på bilaterala och regionala nivåer. Särskild uppmärksamhet måste riktas mot **media och universiteten** [min betoning]."*

Det inkluderar också målet att assistera de arabiska parterna med "processen att uppnå frihandel med EU." Detta kan vara mindre oskyldigt än det låter, som jag ska komma tillbaka till senare.

De vill också konstigt nog "ägnas åt att bekämpa intolerans, rasism och xenofobi i dialogen mellan kulturer och civilisationer." Observera att detta uttalande föregick både början på den andra palestinska intifadan såväl som terrorattackerna den 11 september 2001. Det var därför en del av en pågående process snarare än ett svar på någon särskild internationell incident.

En punkt i dokumentet är särskilt intressant. EU ville "stödja identifikationen av överensstämmelser mellan legala system med olika inspirationer för att avgöra problem med civil lag i relation till individer: lagar om efterträde och familj, inklusive skiljsmässor."

På ren svenska är det svårt att se denna byråkratiska förvillelse som någonting annat än en indikator på att EU länderna kommer att vara överseende och anpassa sin sekulära lagstiftning till sharia krav om muslimska invandrare i familjefrågor.

I ett annat dokument från december 2003, som är tillgängligt online, har Javier Solana, generalsekreterare i EU-rådet, Romano Prodi, president för EU-kommissionen och Chris Patten, medlem av EU-kommissionen, undertecknat en plan för "stärkandet av Eus partnerskap med arabvärlden."

Detta inkluderar skapandet av ett fritt handelsområde, men också planer att "stärka kulturell/religiös/civilisation och media dialog med existerande eller planerade instrument, inklusive den planerade Euro-Medelhavs-stiftelsen Foundation för dialogen om kulturer och civilisationer.

Arabiska invandrare ger ett omfattande bidrag till utvecklingen av Europa. EU är hårt engagerade i att bekämpa alla uttryck av rasism och diskriminering i alla dess former. [Vad betyder diskriminering i det här fallet? Sekulära lagar?] Full respekt för invandrarnas rättigheter i Europa är en konsekvent politik över Europa.

Dess tillämpningar bör förbättras ytterligare och samarbete i strukturen av existerande överenskommelser bör förbättras för att ta våra arabiska parter bekymmer i medräknande."

Super-Eurokrat Romano Prodi vill ha mera samarbete med arabländerna. Han talar om en fri handels-zon med arabvärlden, men det innebär att arabländer skulle få tillgång till de fyra friheterna i Eus inre marknad, **vilket inkluderar den fria rörelsen av folk över de nationella gränserna.**

Detta faktum, de potentiellt massiva konsekvenserna av att etablera en "inre marknad" med en arabvärld med en exploderande folktillväxt, har verkligen ALDRIG debatterats eller ens nämnts i europeisk media. Nu kan det betyda slutet på det Europa som vi en gång kände.

Ett annat uttalande [6] från den "Sjätte Euro-Med ministerkonferensen: att förstärka och bringa partnerskapet framåt" i Bryssel, 28 november 2003, visar avsikten med denna inre Euro-Medelhavs-marknad:

"Detta initiativ erbjuder EUs arabiska parter, i utbyte för påtagliga politiska och ekonomiska reformer, gradvis integrering till den expanderade europeiska inre marknaden och möjligheten av att slutligen nå Eus fyra grundläggande friheter: fri rörlighet av gods, tjänster, kapital **och människor** [min betoning].

Ministrarna förväntas också att backa upp kommissionens förslag 1 att sätta upp en Euro-Medelhavs-stiftelse för dialogen om kulturer, en Euro-Medelhavs-parlamentarisk samling."

I juni 2006 uttryckte den nyvalde italienske premiärministern Romano Prodi att [7]:

"Det är dags att titta söderut och återlansera en ny politik med samarbete för Medelhavet."

Prodi skisserade ett förenat italienskt-spanskt initiativ som försökte ge medelhavsländerna "annorlunda" politiska lösningar från dem som erbjöds i Euro-Medelhavets partnerskap.

Sedan förklarade premiärministern att Barcelona-processen – vars bäst kända aspekt är skapandet av en frihandelszon år 2010 – inte längre var tillräcklig and och ett nytt annorlunda tillvägagångssätt behövdes. "Länderna i den södra delen av Medelhavet förväntar det från oss" tillade han.

Notera hur Prodi, som Bat Ye'or har identifierat som en särskilt passionerad Eurabian, refererade till vad araberna förväntade sig från europeiska ledare. Han kunde inte säga om det fanns en stor upphetsning bland europeerna över utsikten av ett ännu friare flöde av invandrare från arabländerna och Turkiet, vilket kommer att bli resultatet från denna "fria Euro-medelhavs-handelszon."

Under Euro-Medelhavet-mötet vid halvtid i Dublin för utrikesministrarna i maj 2004 [8], deklarerade deltagarna att:

"Arbetet fortskrider nu för att utveckla en samstämmig syn på relationerna med området som sträcker sig från Mauretania till Iran – Medelhavet och Mellanöstern. [Europeiska] Unionen har föreslagit att inkludera Medelhavets parter i den europeiska grannskapspolitiken."

"EU kan erbjuda en mer intensiv politisk dialog och större tillgång till EUs program och politik, inklusive deras gradvisa deltagande i de fyra friheterna särskilt den enskilda marknaden, såväl som förstärkt samarbete på rättsliga och inrikes frågor."

Återigen, vad exakt menar man med "samarbete om rättsliga och inrikes frågor" med Egypten, Syrien och Algeriet? Jag vet inte, men jag är inte säker på att jag kommer att tycka om svaret.

Barcelona deklARATIONEN [9] från 1995 uppmuntrade "kontakter mellan parlamentariker" och inbjöd det europeiska parlamentet, med andra parlament, för att lansera "den Euro-Medelhavs-parlamentariska dialogen." I mars 2004 konverterade den till en specifik institution kallad Den Euro-Medelhavs-Parlamentariska Församlingen, EMPA (pdf) [10].

Under den Euro-Medelhavs- Ministerkonferensen på Kreta i maj 2003 inkluderade ministrarna en åtgärd som föreställde sig den konsultativa rollen den parlamentariska församlingen kommer att spela inom ramarna för Barcelona processen.

EU- kommissionär Chris Patten har upprepat den europeiska kommissionens beredskap att fullt ut samarbeta med församlingen och ge församlingen rätt att kommentera om varje intressant fråga till den Euro-Arabiska dialogen.

Församlingen består av 120 medlemmar från EU länder, både medlemmar av nationella parlament och av det europeiska parlamentet, och samma antal representanter från Medelhavets partnerländers parlament.

Liksom de flesta européer hade jag inte ens hört talas om denna institution förrän jag sprang på den under en internetsökning. Men uppenbarligen kommer den att ha inflytande på hela kontinentens framtid. Detta upplägg skapar några frågor.

När vi vet att dessa "*Medelhavets partnerländer*" inkluderar icke-demokratiska arabländer såsom Syrien, är det inte störande att representanter från dessa länder ska delta i en permanent institution som har konsultativa makter över inrikesfrågor i den europeiska unionen?

Speciellt när vi vet att våra egna, demokratiskt valda nationella parlament redan har reducerats till en status av "konsultation" med icke-valda federala lagstiftare för EU i Bryssel?

Algers deklARATION [11] för en delad vision om framtiden gjordes efter en kongress som hölls i Algeriet i februari 2006. Dokumentet meddelar att: "Det är nödvändigt att skapa en Euro-Medelhavs- enhet som grundar sig på allmängiltiga värden" och att "Det är avgörande att positivt betona allt samfällt kulturellt arv, även de marginaliserade och glömda."

Exempel på historierevisionism

En allmän handlingsplan drar upp ett stort antal rekommendationer om hur man uppnår denna nya Euro-Medelhavs-enhet. Bland dessa rekommendationer finns:

- Anpassa existerande organisationer och innehållet i media till målsättningarna för Nord-Syd dialogen, och sätt upp ett Euro-Medelhavs- journalist center.

- Sätt upp ett nätverk som gemensamt sköts av Medelhavets parter för att utveckla "ett harmoniserat utbildningssystem" [Ett "*harmoniserat utbildningssystem*" mellan arabvärlden och Europa? Vad innebär det? Vill jag veta det? Kommer de att berätta innan det är ett fullbordat faktum?]
- Underlätta överföringen av kunskap mellan EU länderna och Medelhavets parter och "underlätta cirkulationen av individer"
- Förbered åtgärder och argument för att underlätta rörligheten för individer, speciellt för studenter, intellektuella, artister, företagare "och alla som kan bringa dialog"
- Sätt upp ministerier som är ansvariga för Medelhavsaffärer i länder i Norr och Syd [Europa och arabvärlden, på Eurokratiskt nyspråk], för att dra fördel av en bättre förvaltning av Medelhavets politik;
- Träna lärare och utbytesstudenter mellan Norr och Söder och sätt upp nätverk av Euro-Medelhavs- ungdomsklubbar.
- Etablera en "civil vakthund" anti-förtal observatorium (med ett internetredskap och ett nätverk för juridisk hjälp), för att ta hand om rasistiska kommentarer och hatpropaganda mot folk med annan religion, nationalitet eller etnisk bakgrund.

Dessa överenskommelser, komplett omskrivna europeiska historieböcker för att göra dem mer islamvänliga, och gradvis nedtystning; "islamofobi" som rasism, tillämpas även nu.

Walter Schwimmer, den österrikiske diplomaten och generalsekreteraren i Europarådet från 1999 till 2004, sa åt utrikesministrarna vid den islamiska konferensen i Istanbul (15 juni 2004) att den islamiska komponenten är en integrerad del av Europas mångfald. Han intygade Europarådets förbindelse att motarbeta islamofobi, anti-semitism och andra former av intolerans.

Rådet var också aktivt involverat i organiseringen av en konferens om bilden av arabisk-islamisk kultur i europeiska läroböcker, vilket ägde rum i Kairo i december 2004. Tilldragelsen hölls inom ramarna för den Euro-Arabiska dialogen "*Lära sig att leva tillsammans.*" [12]

Syftet med konferensen var att undersöka negativa stereotyper i bilden av den arabisk-islamiska kulturen som presenteras i existerande läroböcker i historia, och att diskutera sätt att bemästra denna stereotypi.

I det europeiska parlamentet uttalade den tyske kristdemokraten Hans-Gert Pöttering [13] att skolböckerna skulle revideras på intoleranta skildringar om islam av experter och övervakas av den europeiska unionen och islamiska ledare.

Han sa att läroböckerna kunde kollas för att se till att de gynnade europeiska värderingar utan att propagera religiösa stereotyper eller fördomar. Han förslog också att EU kunde samarbeta med de 56-nationernas organisation av den islamiska konferensen för att skapa en läroboks- gransknings-kommitté.

I juni 2005 i Rabat [14], Marocko hölls en konferens om "Utveckla dialog bland kulturer och civilisationer." Konferensen var gemensamt organiserad av UNESCO, islamiskt bildande, vetenskaplig och kulturell organisation (ISESCO), organisationen för islamisk konferens

(OIC), arabförbundets bildning, kulturell och vetenskaplig organisation (ALECSO), det danska centrat för kultur och utveckling (DCCD) och Anna Lindh Euro-Medelhavs- stiftelsen för dialog mellan kulturer (Alexandria, Egypten).

Notera att det här var månaderna innan de danska Muhammedteckningarna skapade tumult. Det var inte en reaktion till den här frågan; snarare var det en del av en sammanhängande, pågående process att lansera den arabiska islamiska kulturen i Europa.

Bland de rekommendationer som restes av Mr. Olaf Gerlach Hansen, generaldirektör för DCCD: "Vi är intresserade av nya ageranden i media, i kultur och utbildning. Dessa förslag inkluderade:

- Konkreta initiativ att utveckla "interkulturella kompetenser" i utbildningen av nya generationer av journalister – Konkreta initiativ för länknings- och utbyten mellan journalister, redaktörer, media-institut, som uppmuntrar interkulturellt samarbete" – Konkreta initiativ för läroplansutveckling genom nya utbildningsmaterial och en revision av existerande läroböcker.

Fastän det inte har uttalats direkt kan man rimligtvis anta att bland de "negativa stereotyperna" som ska bort från läroböckerna i historia för europeiska skolbarn är precis alla referenser till 1300 årens pågående jihad-krig mot Europa. Dessa rekommendationer accepterades och inkorporerades i Rabat åtagandet [15].

Enligt Serge Trifkovic [16], "*Den nuvarande teknologiska, kulturella och finansiella styrkan hos Europa är en fasad som döljer en djupt underliggande moralisk och demografisk svaghet.*

Symtomen på olustkänslan är uppenbar i den makalösa demografiska kollapsen och i förlusten av känslan för plats och historia som går hand i hand med utvidgningen av den Europeiska Unionen.

Den uppkomna transnationella hyperstaten indoktrinerar aktivt sin befolkning att tro och acceptera att det demografiska skiftet i muslimska främlingars favör faktiskt är en välsignelse."

Han pekar specifikt ut EUs parlamentariska församlings rekommendation N° 1162 (19 september 1991) om "*bidraget med den islamiska civilisationen till europeisk kultur.*"

Ett decennium senare i dess generella politiska rekommendation n° 5: "*Bekämpande av intolerans och diskriminering mot muslimer,*" har den europeiska kommissionen mot rasism och intolerans betonat "*Islams positiva bidrag till den pågående utvecklingen av europeiska samhällen, av vilka den är en integrerad del.*" Man beklagade sig starkt "att islam ibland inkorrekt porträtteras [som] ett hot."

ECRI kallade EUs medlemsstater att anpassa åtgärder som effektivt förbjuder alla seriösa debatter om islam och introducerar pro-muslimska "bekräftande ageranden." De europeiska länderna bör:

- Modifiera läroplaner för att förhindra "*förvanskade tolkningar av religiös och kulturell historia*" och "*porträttering av islam på uppfattningar om fientlighet och hot*";
- Uppmuntra debatt i media om den bild de förmedlar om islam och om deras ansvar att undvika fördomar och partiskhet.

Trifkovic säger "Cyniskt defaitistiskt, självabsorberat och oansvarigt för alla utom för deras egen korrupta klass, eurokraterna är faktiskt jihads usla medresenärer; de är dess aktiva medhjälpare och underlättare."

Eurabierna vill skapa en enhet av medelhavsregionen. Denna önskan är slående lik målet för vissa islamiska organisationer.

Det muslimska broderskapet, ansedd som den viktigaste islamiska rörelsen från förra århundradet, grundades av Hassan al-Banna år 1928, inspirerad av samtida europeiska fascister förutom de islamiska texterna.

Den tyske historikern Egon Flaig [17] citerar Banna som säger:

"Vi vill att den islamiska flaggan ska vaja över dessa länder igen som hade turen att styras av islam under en tid, och höra kallet från böneutroparen prisa gud. Sedan dog islams ljus ut och de återvände till otron. Andalusien, Sicilien, Balkan, södra Italien och de grekiska öarna är alla islamiska kolonier som måste återvända till islams famn. Medelhavet och Röda havet måste bli islams insjöar, som de brukade vara."

Patrick Poole beskriver [18] hur diskussionen av ett dokument som kallas "Projektet" hittills har begränsats till den topphemliga världen av västlig underrättelse. Endast efter arbetet från en djärv schweizisk journalist, Sylvain Besson, har information om projektet till sist gjorts offentligt.

Man hittade det i en räd mot en lyxvilla i Campione, Schweiz den 7 november 2001. Målet för räden var Youssef Nada, som har haft aktivt samarbete med det muslimska brödrskapet under mer än 50 år.

Tillsammans med det tagna dokumentet fanns en 14-sidig plan skriven på arabiska och daterad den 1 december 1982, som skissade upp en 12-punkts strategi för att "etablera en islamisk stat över hela jorden" – och som hette projektet.

<http://demokratbloggen.blogspot.com/2011/10/jihad-projektet.html>

Enligt vittnesmål inför schweiziska myndigheter av Nada, var det osignerade dokumentet utarbetat av "islamiska forskare" förbundna med det muslimska brödrskapet. Det representerar en flexibel, flerfasad, långsiktig inriktning till en "kulturell invasion" av Väst.

Projektet tjänade under mer än två decennier som det muslimska brödrskapets "mästarplan." En del av dess rekommendationer inkluderar:

- Använda illusioner för att maskera de avsedda målen av islamisthandlingar
- Bygga omfattande sociala nätverk av skolor, sjukhus och välgörenhetsorganisationer
- Inlemma ideologiskt engagerade muslimer i institutioner på alla nivåer i Väst, inklusive regeringar, NGOs (icke statliga organisationer), privata organisationer
- Instrumentellt användande av existerande västliga institutioner tills de kan tjäna islam
- Inrätta allianser med västliga "progressiva" organisationer som delar liknande mål

Med i denna grupp av muslimska brödrskapets intellektuella är Youssef al-Qaradhawi, en egyptiskfödd, Qatar-baserad islamistpräst. Både Sylvain Besson och Scott Burgess gör omfattande jämförelser mellan Qaradhwis publikation, Prioriteter för den islamiska rörelsen i den kommande fasen, publicerad år 1990, och Projektet.

De observerar de slående likheterna i det språk man använder och de planer och metoder båda dokumenten förespråkar.

Som Patrick Poole säger, "*Vad som är skrämmande är hur effektivt den islamistiska planen för erövring som skisserats i Projektet har tillämpats av muslimer i Väst under mer än två decennier.*"

Youssef al-Qaradhawi, en av de mest inflytelserika prästerna i Sunni Islam, har förutsagt att "Islam kommer att återvända till Europa som erövrare [19] och segrare," och var en drivande figur under upplöpan om Muhammedteckningarna, och piskade upp ilska [20] mot Danmark och Västvärlden.

Enligt Dr. Rachel Ehrenfeld [21] och Alyssa A. Lappen; "Det är klart att upploppen i Danmark och över världen inte var spontana, utan planerade och organiserade väl i förväg av islamistiska organisationer som stödjer muslimska brödraskapet, och som till mestadels finansieras från Saudiarabien."

Den nuvarande ledaren för muslimska brödraskapet international, Mohammad Mahdi Akef, har precis publicerat en ny strategi och kallar på alla sina medlemsorganisationer att tjäna dess globala agenda att besegra Väst. Akef har kallat USA för "Satan." "Jag förväntar mig att Amerika ska kollapsa snart," och deklarerar, "Jag har ett fullständigt förtroende för att islam kommer att invadera Europa och Amerika."

Ehrenfeld och Lappen menar att det muslimska brödraskapet och dess organisationer tillämpar den flexibla strategin:

"Denna strategi kallar på minoritetsgrupper av muslimer att använda alla "lagliga" medel för att infiltrera majoritetsdominerade, icke-muslimska sekulära och religiösa institutioner, med början på universiteten.

Som ett resultat blir "islamiserade" muslimska och icke-muslimska universitetsstudenter den nationens arbetskraft, inklusive dess regering och civilförvaltning, där de är beredda att omstörta agenturerna för lagens upprätthållande, underrättelsetjänster, militära grenar, utrikestjänster, och finansiella institutioner."

I Mellanösterns Quarterly skriver Lorenzo Vidino [22] om "Det muslimska brödraskapets erövring av Europa."

Enligt honom har "sedan tidiga 1960-talet medlemmar från muslimska broderskapet och dess sympatisörer flyttat till Europa och sakta men säkert etablerat ett brett och välorganiserat nätverk av moskéer, välgörenhets- och andra islamiska organisationer."

En av muslimska brödraskapets första pionjärer i Tyskland var Sa'id Ramadan, den personlige sekreteraren för grundaren till brödraskapet, Hassan al-Banna. Det oljerika kungadömet i Saudiarabien har beviljat ett inflöde av pengar till det mäktiga islamiska centret i Geneve, Schweiz, som drivs av Sa'id's son Hani Ramadan, bror till Tariq Ramadan.

Hani Ramadan blev ökad genom bland annat en artikel år 2002 i den franska dagstidningen Le Monde där han försvarade stening till döds för äktenskapsbrott. Tariq Ramadan, en "moderat muslim," i karriären, kallade senare på ett "moratorium" om stening.

Enligt Vidino, "är den ultimata ironin att grundaren för det muslimska brödraskapet, Hassan al-Banna, drömde om att sprida islamismen över Egypten och den muslimska världen. Han skulle aldrig ha drömt om att hans vision också kunde bli verklighet i Europa."

Tidigare muslimen Dr Patrick Sookhdeo [23] varnar att den islamisering som pågår i europeiska städer är inget som händer utan vidare. Det är "resultatet av en noggrann och avsiktlig strategi av särskilda muslimska ledare och som har planerats år 1980 när det islamiska rådet i Europa publicerade en bok som hette *Muslimska samfund i icke-muslimska stater.*"

Instruktionerna som finns i boken sa till muslimerna att komma samman och organisera sig i livsdugliga muslimska samfund. De bör sätta upp moskéer, samfundscentraler och islamiska skolor. Och de får inte på något sätt bli assimilerade av majoriteten, och för att motstå assimilering måste de gruppera sig geografiskt och skapa områden med hög muslimsk koncentration.

Douglas Farah [24] skriver om de stora framgångsrika insatserna av islamiska grupper i Väst att köpa stora mängder egendomar, territorier som effektivt blir "muslimskt" land så fort det kommer i händerna på islamistgrupper. Vissa grupper skriver överenskommelser för att garantera att de bara kommer att sälja land till andra muslimer.

Särskilt broderskapet är aktiva i att investera i egendomar och företag över Europa, och lägger grunden för de framtida nätverken som kommer att kunna reagera snabbt och med stor flexibilitet i fall av en olycklig nedgång i gruppens finansiella struktur. De flesta pengarna kommer från Saudiarabien och Kuwait.

Enligt Farah fortsätter regeringarna i Europa och Förenta staterna att tillåta dessa grupper att blomstra och söka efter "moderata" element som kan tas upp som en kontra-balans till de "radikala" elementen.

"Vi har ingen plan, men de har. Historien visar att de som planerar, föregriper och har en sammanhängande strategi vanligtvis vinner. Vi vinner inte."

I mars 2006 [25], hölls en tvådagars plenar-session i Euro-Medelhavs-parlamentariska församlingen i Bryssel som godkände en resolution som "fördömde missbruket" som orsakats av de danska teckningarna av profeten Muhammed såväl som "det våld som publiceringen provocerade."

Dessa MEPs och nationella MPs från EU och arabländerna sporrade också regeringarna att *"säkra respekten för religiös tro och att uppmuntra tolerans, fred och multikulturalism."*

Under den parlamentariska församlingen insisterade det egyptiska parlamentets talman Ahmed Sorour att teckningarna som publicerades i Danmark och andra senare händelser visade existensen av ett "kulturellt nederlag." Jordaniens MP Hashem al-Qaisi fördömde också teckningarna och menade att det inte är tillräckligt att beklaga teckningarna eftersom dessa saker kan ske igen i ett annat land.

Och Europeiska parlamentets president Josep Borrell refererade till Medelhavet som "ett koncentrat av alla de problem som mänskligheten ställs inför." Han sa att efter att ha lett församlingen ett år "har man fortfarande inte till fullo förstått komplexiteten för Medelhavet."

Efter händelsen med teckningarna hade EUs utrikespolitiska chef Javier Solana [26] rest till Mellanöstern och gjort samfälliga uttalanden med islamiska ledare att "tryckfriheten medför ansvar och diskretion och bör respektera tro- och lärosatser för alla religioner."

Solana sa att han hade diskuterat medel för att se till att "religiösa symboler kan skyddas." Han hade samtal med Sheikh Mohammed Sayed Tantawi från Al Azhar universitetet, det högsta lärosätet i Sunni Islam, och arabförbundets generalsekreterare Amr Moussa.

Solana träffade också ledaren för organisationen för den islamiska konferensen (OIC), Ekmeleddin Ihsanoglu. Efter deras diskussion uttryckte Solana "vårt uppriktiga beklagande

att religiösa känslor hade sårats", och lovade "att nå ut... och se till att folks hjärtan och sinnen inte såras igen."

Bara några få år tidigare uttalade Mr. Solana, då generalsekreterare för NATO, i ett tal [27] att "roten till konflikter i Europa och bortom kan spåras direkt till frånvaro av demokrati och öppenhet. Frånvaron av påtryckningar genom demokratiska samtal kan leda till att dessa samhällen exploderar i våld."

Ironiskt nog är det nu han själv som försöker vingklippa det demokratiska samtalet i Europa genom att stödja islamisk censur, uppenbarligen har han inte fattat det.

Under tiden insinuerar de vidsträckta tentaklerna i den uppblåsta EU byråkratin sig själva in i regelverk på varje tänkbart område. Vissa exempel på den byråkratin är löjliga; vissa är roliga. Men det finns en elak sida på den europeiska byråkratin:

- Gynnandet av en officiell, " federal EU ideologi" som förespråkar multikulturalism;
- Fördöma alla som "xenofober" av dem som vill bevara sin demokrati på nationell statlig nivå; och
- Kalla dem som vill begränsa invandring från tredje världen för "rasister."

En rapport från EUs vakthund mot rasism sa att mer måste göras för att bekämpa rasism och "islamofobi." En metod att uppnå detta är gynnandet av ett lexikon [28] som undviker kränkande betydelser och kulturellt intensiva termer.

Detta lexikon skulle sätta riktlinjerna för EUs tjänstemän och politiker som förbjuder vad de kan tänkas komma att säga. "Naturligtvis är islamisk terrorism något vi inte kommer att använda ... vi talar om 'terrorists som missbrukar islams namn,'" sa en EU tjänsteman.

Tidigt år 2006 kritiserade EUs kommissionär för mänskliga rättigheter, Alvaro Gil-Robles, en plan att fräscha upp kristendomen som skolämne [29] på grundskolor i Danmark. Gil-Robles sa att detta går emot europeiska värderingar.

"Religion som ett skolämne bör vara en generell kurs som försöker **ge studenterna insikt i de tre monoteistiska religionerna** [min betoning]," sa han. De "tre monoteistiska religionerna" betyder kristendom, judendom och islam.

Som jag ser det finns det flera möjliga vägar att handskas med frågan om utbildning om religion.

1. Lär ut de traditionella religionerna inom de särskilda länderna, vilket i Europa betyder kristendom och judendom.
2. Lär ut alla större världsreligioner.
3. Lämna religionen utanför läroplanen.

Men vad den Europeiska Unionen gör, är att **behandla islam som en traditionell, europeisk religion i par med kristendomen och judendomen. Detta är en avgörande komponent för eurabiskt tänkande** och praktik.

Notera hur EU myndigheterna i det här fallet direkt lade sig i för att tvinga en tidigare oberoende nationalstat att inkludera mer läror om islam in i sina läroplaner för att destillera in i deras barn en lagom dos av eurabisk indoktrinering. Notera också att de inte ber om mer utbildning om buddism eller hinduism. Endast islam ska skjutas fram.

I ett annat fall hindrade den europeiska kommissionen ett upprop från den polske presidenten för en debatt över EU om återinförandet av dödsstraff [30]. "*Dödsstraffet är inte kompatibelt med europeiska värden,*" sa en talesman för kommissionen. Återigen handlar det inte om din uppfattning om dödsstraff.

Det verkliga problemet är att det kancerspridande EU redan har definierat åt dig vad som konstituerar "europeiska värden." Därför är de stora frågorna helt enkelt bortom offentlig debatt. Denna oskyldigt låtande fras "europeiska värden" maskerar en federal, eurabisk ideologi som är påtvingad över hela Europeiska Unionen utan tanke på vad folk vill.

Kanske den skamligaste och mest genanta aspekten av Eurabiens historia är hur det förmodat kritiska och oberoende europeiska media har tillåtit sig att bli korrupt eller vilselett av eurabierna.

De flesta dokumenten om den euro-arabiska dialogen placerar en särskild betoning på att arbeta med media, och eurabierna har spelat på europeiska media som på en Stradivarius. Hjälpta av en redan existerande anti-amerikanism och anti-semitism har europeiska media varit villiga att demonisera Förenta Staterna och Israel medan de förhöll sig väldigt tysta om ämnet Eurabien.

I maj 2006 hölls en stor konferens [31] i Wien där mediafigurer (journalister) ingick från hela Europa, som träffade parter från arabvärlden som en del av den euro-arabiska dialogen.

Europeiska tjänstemän svarade offentligt med "beklagan" till Israels ambassadör till Österrikes Dan Ashbels beslut att bojkotta konferensen om rasism i media på grund av problem i Jerusalem att anti-semitism fick en dålig lösning på mötet.

En ämbetsman talade på konferensen – med titeln "Rasism, Xenofobi och Media: För Respekt och Förståelse för alla Religioner och Kulturer" – och påstod att anti-semitism inte hade tagits bort från agendan.

Denna ämbetsman beräknade att mötet var "i första hand en dialog mellan medias representanter för alla Euro-Med parter om problemen som anfäktade deras yrke. Dessa inkluderar xenofobi, rasism, anti-semitism och **islamofobi** [min betoning]."

Författaren Bruce Bawer [32] tror att många europeer inser att multikulturalismen leder deras samhällen till undergång. Men de har under hela sina liv hört från officiellt erkända auktoriteter att varje bekymmer om multikulturalism och dess konsekvenser är liktydigt med rasism:

"Det finns en vitt spridd resignation [33] inför det faktum att multikulturalister kontrollerar media, akademien, statliga agenturer, och så vidare. De vet mycket väl att om du vill få in foten i det europeiska samhället så bråkar du inte med den multikulturella ortodoxin. Det politiska etablissemangen verkar ha en solid grund, orörlig, oföränderlig.

Det kan finnas ett vida spritt ursinne, kortsiktigt, men i stora drag är det ett impotent ursinne. Dagens europeer har uppföstrats till att vara passiva, att låta sina ledare ta hand om saker och ting, vars visdom de har fått lära sig i hela sina liv att ta för given. Att skaka bort en livstid av den sortens indoktrinering är inte lätt."

Enligt Bat Ye'or ledde fruktan för en vaknande opposition mot EUs politik gentemot de arabiska medelhavsländerna till undertryckningen av all diskussion av de ekonomiska problem och svårigheter med integration som orsakas av massiv invandring. All kritik mot muslimsk invandring borstar man bara av sig som om det är "precis vad judarna fick höra i nazityskland," ett löjligt men effektivt yttrande.

Bat Ye'or håller med Bawers analys "angående den totalitära nätsammanhållning av lärare, professorer, media, politiker, statliga bemanningsföretag, de som talar på TV, statligt finansierade representanter "oberoende" organisationer såsom "SOS Rasism" för att indoktrinera till politisk korrekthet.

Detta uttrycker perfekt de politiska direktiven från den europeiska kommissionen för att koordinera och kontrollera i alla EU medlemsstater den politiska, intellektuella, religiösa, media, utbildning och förlag apparaten sedan 1970-talet för att harmonisera med dess Medelhavsstrategi som baseras på multikulturalism."

Professionella trakasserier, bojkott och förtal straffar dem som vågar öppet utmana den politiskt korrekta diskursen. Enligt Bat Ye'or har detta lett till utvecklingen av en sorts

"motståndsrörelses press" som om Europa var under "ockupation" av sina egna valda regeringar.

Denna fria press på internet och i bloggar har medfört vissa förändringar, inklusive avvisandet av den europeiska konstitutionen år 2005. Trots överväldigande stöd för konstitutionen av regeringarna i Frankrike och Holland och en massiv mediakampanj av politiska ledare i båda länderna, så avvisade väljarna den. Bloggarna spelade en betydande roll [34] i att uppnå detta.

Bara några få månader senare ställde EU auktoriteterna upp tillsammans med auktoritära regimer [35] såsom Iran, Saudiarabien, Kuba och det kinesiska kommunistpartiet till fördel för "mer internationell kontrollvidd" (läs: censur av) internet.

Enligt Richard North från bloggen EU Referendum [36], "är den farligaste formen av propaganda är den som inte verkar vara någon propaganda. Och det är i den formen som BBC [the British Broadcasting Corporation] utmärker sig.

Kanske den största synden av alla är den om underlåtenhet. Genom att helt enkelt inte informera oss om nyckelfrågor traskar de bara på oemotsagda tills det blir för sent att göra något åt dem."

Vladimir Bukovsky är en tidigare sovjetavhoppare, författare och aktivist för mänskliga rättigheter som har tillbringat totalt 12 år i sovjetiska fängelser. Nu bor han i England och han varnar för vissa av samma antidemokratiska impulser i Väst, speciellt i EU, som han ser som en arvtagare från Sovjetunionen.

År 2002 deltog han i en protest mot BBCs tvångsmässiga TV lisens [37]. "Det brittiska folket tvingas att betala pengar till ett bolag som förtrycker yttrandefriheten – och publicerar synpunkter som de inte nödvändigtvis håller med om." Han har sablat ner BBC för deras "partiskhet och propaganda," speciellt i historier som relaterar till EU eller Mellanöstern.

Konservativa MP, Michael Gove och den politiske kommentatorn Mark Dooley klagar också på skev täckning [38]: "Ta till exempel BBCs täckning av den avlidne Yasser Arafat. I en utsändning år 2002 berömdes han som en "ikon" och en "hjälte," men det nämndes inget om hans terrorskvadroner, korruption, eller hans brutala förtryck av avhoppade palestinier.

Liknande när Israel mördade den andlige ledaren för Hamas, Sheikh Ahmed Yassin, år 2004, beskrev en BBC reporter honom som "artig, charmig och vitsig, en djupt religiös man." Detta trots det faktum att under Yassins ledning mördade Hamas hundratals."

Den polska författarinnan Nina Witoszek [39], som nu bor i Norge, varnar att folk som har levt under kommunistiska regimer slås av en konstig känsla av déjà vu i Västeuropa:

"Innan man formulerar en mening kan man sätta upp en automatisk censur som frågar: Vem kränker jag nu? Är jag för pro-Israelisk, eller kanske anti-feministisk, eller – vilket Gud förbjude - anti-islamisk? Är jag tillräckligt "progressiv"?"

Snart ska vi alla skriva på ett koffeinborttaget språk: Vi ska lydigt repetera alla välvilliga mantran såsom "dialog," "pluralism," "försoning" och "jämlighet."

Norge har aldrig varit ett totalitärt land, men nu känner många människor smaken av förtryck och att ha fått munkorg. Jag känner många kloka norrmän – och ännu fler kloka utlänningar – som inte längre har energi att slösa tid på att bidra till en kastrerad, paranoid demokrati. Vi föredrar säkerhet före frihet. Detta är det första steget mot frivillig trälldom."

Hon citerar en annan författare från Polen Czeslaw Milosz, som vann Nobel priset i litteratur år 1980 för böcker såsom Det Fångade Sinnet, där han förklarar förföriskheten i totalitär ideologi.

En essä av Milosz heter "Ketman." [40] "Ketman" eller "kitman" är en islamisk term som bringades till Milosz uppmärksamhet av Arthur Gobineaus bok Religioner och Filosofier från Central Asien. Han hade upptäckt att avhopparna i Persien, sedan länge tillvanda med tyranni, hade utvecklat sin egen stil.

Behovet av överlevnad innebar ofta mer än att bara hålla tyst, utan att aktivt ljuga på alla tänkbara sätt. Denna strategi av föreställning och bedrägeri, som speciellt uttalas av Shia muslimer men används också av Sunnis, används idag huvudsakligen att bedra icke-muslimer, men kan också användas mot andra muslimer under tvång.

Enligt Milosz användes en väldigt liknande strategi i kommunistländerna. Liknande islam fick de som praktiserade bedrägeri en känsla av överhöghet mot dem som var dumma nog att öppet uttrycka sina uppfattningar. I kommunistiska samhällen var föreställningskonsten lika

mycket en anpassningsteknik till en auktoritär regim som en medveten, teatralisk konststart som blev allt mer raffinerad.

Det är skrämmande att höra folk som har växt upp i tidigare kommunistländer säga att de ser samma totalitära impuls igång i dagens Västeuropa. Enligt dem är vi i Väst åtminstone lika hjärntvättade av multikulturalism och politisk korrekthet [41] som de någonsin varit med kommunismen.

Det är skrämmande för jag tror att de har rätt. Har vi bevittnat järnridåns fall i Östeuropa endast för att se en järnridå sänka sig över Västeuropa? En järnridå av EU byråkrati och eurabiskt förräderi, av politisk korrekthet, multikulturell mediacensur och det alltid närvarande hotet från muslimskt våld och terrorism som gradvis utplånar det fria ordet. Detta momentum av byråkratiskt förräderi befinner sig i acceleration.

Infödda europeer och faktiskt vissa icke-muslimska immigranter flyttar tyst i ökande antal, och gradvis gör kontinenten till en nettoexportör av flyktingar istället för en importör av dem.

När stora delar av Europa har överhopats av barbarer – som aktivt har hjälpts hit av våra egna valda ledare – och när folk är förbjudna att opponera mot denna stormanlöpnings, är då Västeuropa fortfarande en meningsfull del av den fria världen?

Har länderna i Östeuropa gått från ett "ondskefullt imperium" till ett annat? Är de – och vi – tillbaka i EUSSR?

Vaclav Klaus, den konservativa presidenten för Tjeckien har klagat att: "Varje gång jag försöker ta bort någon del av regelverket från sovjet-eran säger man mig att vad det än är jag försöker skrapa bort är ett krav från den europeiska kommissionen."

I en intervju med Paul Belien för Bryssels Journal [42] i februari 2006 varnade Vladimir Bukovskiy att den Europeiska Unionen är på väg att bli ett nytt Sovjetunionen.

Mr Bukovsky kallade EU för ett "monster" som måste förstöras, ju förr desto bättre, innan det utvecklas till en fullfjädrad totalitär stat.

"Det ultimata syftet med Sovjetunionen var att skapa en ny historisk enhet, det sovjetiska folket, över hela jorden. Samma gäller i EU idag. De försöker skapa ett nytt folk. De kallar detta folk för "europeer", vad det nu ska betyda. Enligt kommunistisk doktrin såväl som för många former av socialistiskt tänkande är staten, nationalstaten, menad att vittra bort.

Det sovjetiska folket

- Det multikulturella folket

Men i Ryssland hände det motsatta. Istället för att vittra bort blev sovjetstaten en mycket mäktig stat, men nationaliteterna var utplånade. Men vid tiden för den sovjetiska kollapsen studsade dessa undertryckta känslor av nationell identitet tillbaka och de nästan förstörde landet. Det var så skrämmande."

Timothy Garton Ash anses vara en ledande expert på Europas framtid. Bruce Bawer ser Garton Ash som typisk för Europas politiska elit. Ash misstror nationell patriotism men avgudar EU. Han skriver om behovet av en konstlad europeisk patriotism ("flaggor, symboler, en europeisk nationalsång som vi kan sjunga") för att uppmuntra "känslomässig identifikation med europeiska institutioner."

Och varför skulle Europa överhuvud taget behöva EU? Garton Ash svarar: "För att hindra vår tillbakagång till de dåliga gamla sätten med krig och europeisk barbarism." Bland dessa förslag är att Europa uppmuntrar "formeringen av en arabisk union." Han nämner inget om någon arabisk demokrati.

Föreställ er "Europa år 2025 vid sitt möjliga bästa," han målar ut det som ett "partnerskap" med arabiska länder och Ryssland, som skulle sträckas ut "from Marrakesh, via Kairo, Jerusalem, Bagdad, och Tbilisi, hela vägen till Vladivostok."

Den europeiska kommissionen föreslog den kontroversiella idén om en sångtävling i alla medlemsstater för att fira EUs femtionde "födelsedag," den femtionde årsdagen av Romfördraget år 1957. Kommissionär Margot Wallström lobbade för ett storstilat födelsedagsfirande för att "betona fördelarna som den europeiska integrationen har gett sina medborgare."

Diplomater sa att idén hade tänt känslor av avsmak bland de nya, tidigare kommuniststaterna såsom Polen, Ungern och Tjeckien, som påmindes om "Stalinist-tiderna" då folket tvingades av staten att sjunga.

Bryssel bestämde sig för ett mer modest firande, också avsett att bränna omkring €300,000 på utnämningen av 50 medborgar- "ambassadörer," som skulle kallas för "Europas ansikten," som skulle "berätta sin historia" över året om vad EU betyder för dem i deras dagliga liv, såväl som en serie av aktiviteter för skolbarn och ungdomar.

Tyskland ska gå före med sin egen idé att låta tusentals av deras bagerier baka 54 sorters kakor med recept från alla 27 medlemsstater.

Kommissionär Wallström [43] argumenterade år 2005 att politiker som motsatte sig EU-nationell suveränitet riskerade att återvända till nazisternas färd från 1930- och 1940-talen. Hennes medkommissionärer publicerade också en gemensam deklARATION som sa att EU-medlemmarna bör betala tribut till det andra världskrigets bortdöende genom att rösta ja till EU-konstitutionen.

Kommissionärerna gav EU hela äran för slutet på det kalla kriget, och nämnde inte den roll som NATO eller Förenta Staterna hade spelat.

Är EU ett instrument att få slut på krig? I oktober 2006 varnade Michel Thoomis, generalsekreterare för den franska åtgärdspolisens fackförening, för ett inbördeskrig [44] i Frankrike, skapat av muslimska invandrare:

"Vi är i ett tillstånd av inbördeskrig, orkestrerat av radikala islamister. Det här är inte en fråga om tätortsvåld längre, det är en intifada, med stenar och Molotov cocktails. Du ser inte längre två eller tre ungdomar som konfronterar polisen, du ser hela stadsdelar tömmas ut på gatorna för att frita sina "kamrater" när de har blivit arresterade."

Dessa muslimska immigranter tilläts komma in av samma europeiska eliter som nu vill att europeiska medborgare ska fira deras arbete med kakor och sånger. Medan det civila samhället är i upplösning i Västeuropa på grund av islamiska påtryckningar så arbetar EUs auktoriteter för att öka den muslimska invandringen, medan de gratulerar sig själva för att bringa fred till kontinenten. Vilken fred? Var?

Freden vid Westfalen [45] år 1648 avslutade det trettioåriga kriget, det sista stora religiösa kriget i Europa, och lade grunden till moderna nationalstater. Innan nationalstaterna hade vi bara ett mönster av gränslösa religiösa krig och inbördeskrig. Detta är vad vi har återvänt till, i en full cirkel, endast att denna gång är det en gränslös Jihad som triggar igång inbördeskrig i Västeuropa.

Medan EU kanske förhindrar krig mellan nationalstaterna med gammalt agg, såsom Tyskland och Frankrike, så kan det också aktivt orsaka andra sorters krig. Man uppnår detta genom att öka multikulturella spänningar och en farlig känsla av avlägsnande mellan medborgare och de som är satta att vara deras ledare.

Krigen har existerat under tusentals år innan uppkomsten av den moderna nationalstaten. Det är betydligt troligare att försvagade nationalstater kommer att avsluta vårt demokratiska system, ett system som är nära bundet till existensen av suveräna nationalstater, än att det avslutar krig.

På frågan om medlemsländerna i EU deltog i unionen frivilligt, och om den resulterade integrationen avspeglar den demokratiska viljan hos europeerna replikerade Vladimir Bukovksy, "Nej det gjorde de inte. Titta på Danmark som röstade emot Maastricht avtalet två gånger. Titta på Irland [som röstade emot Nice avtalet]."

Titta på många andra länder, de fefinner sig under enorm press. Det är nära utpressning. Det är ett trick för idioter. Folket måste rösta i folkomröstningar tills de röstar på det sätt som

önskas. Sedan måste de sluta rösta. Varför sluta? Låt oss fortsätta rösta. Den Europeiska Unionen är vad amerikanerna kallar för skjutjärnsbröllop."

År 1992 hade Bukovksy en oöverträffad tillgång till Politbyrå och andra hemliga sovjetiska dokument, som han har beskrivit i sin bok, Domar i Moskva. I januari 1989, under ett möte mellan Sovjetledaren Gorbachev, tidigare japanska premiärministern Nakasone, tidigare franske presidenten Valery Giscard D'Estaing, amerikanske bankiren Rockefeller och USAs tidigare statssekreterare Henry Kissinger, uttalade Giscard D'Estaing förrent:

"Europa kommer att bli en federal stat och ni måste förbereda er för det. Ni måste samarbeta med oss och de europeiska ledarna, hur ni skulle reagera på det."

Detta var på 1980-talet, medan det mesta av media fortfarande avfärdade allt tal om en politisk union som skulle undertrycka nationalstaterna som panikspridning. Femton år senare blev Valery Giscard D'Estaing chefsideolog för den verkligt vidriga EU konstitutionen, en ogenomtränglig tegelsten till bok, hundratals sidor lång, och som brister i alla de kontroller och balanser som är så avgörande för den amerikanska konstitutionen.

Giscard har argumenterat att förkastandet av konstitutionen i de franska och holländska omröstningarna år 2005 "var ett misstag som behöver korrigeras" och insisterade att "Till slut kommer texten att adopteras."

Giscard har också sagt att "det var ett misstag att använda processen med folkomröstning" därför att "det är inte möjligt för alla att förstå [46] hela texten." Ingjuter det förtroende bland medborgarna i Europa att vi antas att under genomlysningen av en "konstitution" att den är för komplex för de flesta icke-byråkrater att förstå?

Enligt Spaniens justitieminister [47] Juan Fernando Lopez Aguilar "så behöver man inte läsa den europeiska konstitutionen för att veta att den är bra."

Jean-Luc Dehaene, tidigare belgisk premiärminister, sa att "Vi vet att nio av tio människor inte kommer att behöva läsa konstitutionen och kommer att rösta på grund av vad politiker och journalister säger. Mer än så, om svaret är nej, så behöver förmodligen röstningen göras om, därför att det måste absolut bli ja."

Journalisten Nidra Poller [48], är emellertid mer skeptisk. I en kommentar om en debatt angående folkomröstningen om EU konstitutionen i Frankrike noterade hon en undergiven attityd bland EU ledare mot muslimska krav: "Den Euro-Medelhavs-dialogen är ett mästerstycke av ynkelig kapitulation."

Den Europeiska Unionen fungerar som en mellanliggande hållplats för ett illavarslande projekt som kallar på en nedsmältning av traditionell europeisk kultur, för att ersättas av en ny, Eurabisk cocktail. Och hon frågar: "När undergivet blidkande gömmer sig bakom slöjan av dialog, vilka utsägliga ambitioner kan det ädla ordet konstitution föreställa?"

Den Europeiska Unionen gav palestinierna 342,8 miljoner dollar i hjälp år 2005 [49] – eller snarare, 612,15 miljoner dollar när assistansen från de 25 EU regeringarna är inräknade.

Även Förenta Staterna har upprepade gånger donerat miljontals av amerikanska skattedollar till den palestinska myndigheten, dock inte på EU nivå.

I juli 2005, som en respons till de islamiska terroristattacker i London några dagar tidigare, erbjöd ledarna för G8, gruppen av inflytelserika industrialiserade nationer, Palestina ungefär 9 miljarder dollar [50], döpt till "alternativ till hatet."

Västvärldens generositet fortsatte trots en demografisk studie år 2005 som avslöjade att antalet av den palestinska befolkningen på Västbanken och Gaza hade fått en förbättring med [51] 50% av regeringen.

Så gott som all ny infrastruktur [52] i de palestinska territorierna från början av Oslo Fredaprocess på 1990-talet - skolor, sjukhus, flygplatser – hade arrangerats och betalats för av Bryssel. Eftersom Jihad återigen släpptes lös med en andra Intifada år 2000 stoppade Israel sina betalningar till palestinierna.

Så EU klev in med ytterligare 10 miljoner Euro i månaden i direkt budgetassistans till den palestinska myndigheten. EU kommissionären för utrikes affärer, Chris Patten, [53] uttalade år 2002 att "det finns ingen anledning att säga att EU pengar har finansierat terrorism, har finansierat inköp av vapen, eller några liknande aktiviteter."

Men en rapport från stiftelsen för demokratiernas försvar [54] upptäckte senare att: "Det finns oomtvistliga bevis att palestinska pengar har använts för att finansiera terroristaktiviteter." Detta bekräftades av Fuad Shubaki, som använde tjänsten som finanschef i de palestinska säkerhetstrupperna.

Enligt honom beställde förre Palestinska myndighetens ordförande Yasser Arafat [55] miljontals dollar som togs från internationella hjälpfonder, skattepengar överfördes av Israel och från arabländer, att användas för att köpa vapen och ammunition, inklusive de 50 ton krigsutrustning ombord på båten Karine A.

Transaktionerna koordinerades mellan Palestina, Hizbollah i Libanon och det iranska revolutionsgardet.

I maj 2006 talade Mahmoud Abbas - President för den palestinska myndigheten efter Arafats död i november 2004 och en ledande politiker i Fatah – till det europeiska parlamentet om fredsprocessen.

Samtidigt hotade al-Aksas martyrbbrigader, den väpnade delen av Fatah, att slå mot [56] amerikanska och europeiska ekonomiska och civila intressen som svar mot internationella sanktioner mot Palestina. Finansiellt stöd framkallar ingen tacksamhet hos palestinierna. Men de kommer att hota dig med våld om hjälpen inte kommer fram. Det här är rätt och slätt utpressning.

Denna omskakning korresponderar med muslimernas syn på Jizya, den tributskatt som betalas av icke-muslimer för att slippa bli dödade. Dokument från den Euro-Arabiska dialogen nämner frekvent "finansiell assistans" från EU till arabländerna. Bat Ye'or påpekar att en del av denna Jizya skatt tas ut från europeerna utan deras medvetande.

I november 2005 vägrade EUs officiella finansiella vakthund [57] att godkänna EUs räkningar för elfte året i rad eftersom de var så fulla av lurendrejerier och fel. Det europeiska revisionsrådet vägrade att ge åtal eftergift på EUs 160,3 miljarder dollar budget för 2004.

"Den största delen av utgiftsbudgeten var återigen materiellt angripen av fel med olagligheter och regelbundenheter," sa man. De vägrade specifikt att godkänna budgetarna för EUs utrikespolitik och hjälpprogram, som många riktar sig mot arabländerna. Hälften av projektbudgetarna som godkänts av den europeiska kommissionen hade övervakats bristfälligt.

Den europeiska kommissionen anses vara EUs "regering," och därmed en regering över nästan en halv miljard människor. Men den kan frigöra konton med massiva brister under ett decennium just därigenom att de egentligen inte är ansvariga inför någon och det var menat att vara på det sättet.

Muslimer använder illusion för att framflytta Jihad tills det så gott som är för sent för de otrogna att stoppa dem. EU federalisterna och eurabierna har använt ett blad ur den islamiska handboken, och har förstulet närmast sig deras mål under decennier, begravt under en massa detaljer och teknokratiskt nyspråk som är allt annat än begripligt för icke-byråkrater.

I ett svagt ögonblick beskrev Jean-Claude Juncker [58], Luxemburgs premiärminister EUs "system" på det här sättet:

"Vi beslutar om någonting, låter det ligga och vänta för att se vad som händer," förklarade han. "Om ingen börjar tjafs, eftersom de flesta inte förstår vad som har beslutats, så fortsätter vi steg för steg tills det inte finns någon återvändo."

I The Economist skriver kolumnisten Charlemagne:

*"Vad Mr Juncker och dem som tänker som honom försöker göra är, i klartext, att **dränka oppositionen mot den Europeiska federationen i en mängd tekniska detaljer, för att tråka folk till underkastelse. Som strategi har det kommit en lång väg.** [Min betoning]*

Den enskilt största överföringen av suveränitet från Europas nationer till den Europeiska Unionen skedde år 1985, som en del av projektet att skapa en enskild europeisk marknad. Även [Brittiska konservativa PM] Margaret Thatcher, som inte har särskilt trögt att fatta, påstod senare att hon inte fullt ut uppskattat förgreningarna av vad hon sedan hade skrivit på."

Författaren Christopher Booker har kallat detta för EUs "bedrägerikultur" [59]:

"Vad som faktiskt har skett har varit en överföring av makt (...) till Bryssel på en skala som uppgår till den största konstitutionella revolutionen i vår historia. Men mycket av detta har förblivit gömt från insyn därför att våra politiker vill bevara illusionen att de fortfarande är i ledningen. Resultatet är att märkbart få människor nu har någon fullständig förståelse om hur det politiska systemet som styr våra liv faktiskt fungerar."

Jag har använt termen "nyfeodalism" för att beskriva EU. Det finns definitivt särskilda elitgrupper i Europa som tror att allt som är fel med Europa är på grund av "populism" – vad andra kallar för demokrati. Motivkraften bakom EU siktar in sig på att man ska avstå nationell suveränitet till en ny härskarklass av byråkrater, en ny aristokrati. Detta är ett tillbakakast till den för-demokratiska tiden. Karl Zinsmeister noterar att [60]:

"EU apparaten är alltmer stängd och hemlig. Relativt få av konfederationens viktiga beslut fattas av demokratiskt tillräkneliga befattningshavare.

På front efter front bestämmer byråkratiska mandariner hur vardagens europeer ska leva. ... Många europeer, på ett sätt amerikanerna finner omöjligt att förstå, är villiga att låta sina eliter leda dem i nosen.

Det är någon slags bondementalitet under vilken deras "bättre" tillåts fatta de viktiga nationella bedömningarna för dem."

Gisela Stuart var en medlem av presidiet som skissade på den föreslagna EU konstitutionen. Hon summerar sina erfarenheter såhär:

"Konventionen bringade samman en självvald grupp från den europeiska politiska eliten, många av dem tänkte på sin karriär på europeisk nivå, som är beroende av mer och mer integration, och som ser nationella parlament och regeringar som ett hinder ...

Inte någon gång på de 16 månaderna som jag tillbringade på konventionen frågade någon representant om djupare integration är vad folk i Europa vill ha, om det tjänar deras bästa intressen eller om det ger den bästa grunden för en hållbar struktur för en expanderande union."

År 2005 påkallades det i en oöverträffad enhällig deklaration av ledarna för alla brittiska politiska grupper i Bryssel för att få slut på "medeltida" praxis om europeisk lagstiftning som beslutades bakom stängda dörrar. Kritiker påstår att ministerrådet, EUs högsta lagstiftande församling, som beslutar om två tredjedelar av alla Storbritanniens lagar, "är den enda lagstiftande församlingen utanför kommunistdiktaturerna Nordkorea och Kuba som stiftar lagar i hemlighet."

Enligt den Brittiske konservative politikern Daniel Hannan var det här som EU designades för. "Dess grundande fäder förstod från början att deras oförskämda plan att sammanfoga Europas urgamla nationer till en enskild statsbildning skulle aldrig lyckas om varje enskild överföring av makt måste refereras tillbaka till väljarna för godkännande.

Så de planerade medvetet en struktur där överlägsen makt var i händerna på utsedda funktionärer som var immuna mot offentlig opinion. Faktiskt är EUs struktur inte så mycket underdemokratisk som anti-demokratisk."

Den Europeiska Unionen har jämförts med det Romerska imperiet, men sådana jämförelser är inte särskilt lämpliga. Rom var sin tids militära supermakt medan EU inte är annat än en militär dvärg. Men det finns en fascinerande enhetlighet: Julius Caesar mördades på grund av att han ville kröna sig själv till kung.

Detta var inget populärt drag hos den mäktiga eliten i senaten, som påminde Caesar att Rom hade blivit en republik just på grund av att de hade gjort uppror mot "tyranniska" kungar från förr.

Caesars efterträdare Augustus, bättre känd idag som Caesar Augustus, anses vara både den förste och en av de viktigaste Romerska kejsarna. Han sjabblade bort sin egen position genom att föredra titeln princeps, vanligtvis översatt som "förste medborgare".

Han bevarade också den yttre formen av den Romerska republiken och spelade ögontjänare för den gamla eliten, och dolde förändringar för att få dem att verka mindre upprörande för allmänheten. Han kan ha varit en monark, men han kallade sig aldrig för det.

Vissa kanske ser en parallell med dagens EU. När upp till tre fjärdedelar av våra nationella lagar har sitt ursprung i Bryssel, vad är det då för mening med att hålla nationella val?

Precis som i Augustus Rom hade den verkliga makten förflyttats någon annan stans, men den gamla ordningen är draperad över verkligheten som ett demokratiskt fikonlöv för att inte göra folk upprörda.

EU opererar i stort sett hemligt; dess påbud är tillämpade genom traditionella parlament, som i allt högre grad reducerats till dekorativa bihang.

Den lustiga aspekten på detta är att dem som är emot EU är rubricerade som xenofober, nationalisterna eller helt enkelt anti-demokratiska styrkor. EU är en organisation där icke-valda byråkrater nedrustar demokratin, och ändå avfärdar de sina kritiker som anti-demokratiska styrkor.

För att kunna skapa denna nya enhet måste de gamla nationalstaterna avsiktligt krossas. Stora antal av icke-europeiska invandrare introduceras, och den resulterade situationen har fått termen "Multikulturellt samhälle". Denna demolering följs av kravet att hela vårt samhälle ska förändras i enlighet med det.

Eftersom europeerna känner sig mindre "europeiska" än som de ser sig själva som fransmän, italienare, holländare, etc., måste nationella lojaliteter brytas ner. På samma gång måste en extern rival skapas. Den närmaste modellen är Bismarcks förenande av Tyskland. De många tyska staterna samlades på Preussens sida mot fransmännen i det Fransk-Preussiska kriget år 1870, på det sättet lade man vägen för en mäktig tysk federation.

EU federalisterna strävar efter att bilda en förenad europeisk stat genom en delad fiendtlighet mot USA, medan de konstruerar en Eurabisk enhet mellan Europa och arabvärlden via sin gemensamma fiendtlighet mot Israel. En taktik är att avsiktligt använda media för att piska upp ilska mot dessa länder och att demonisera dem.

Men Bismarcks tyska stater var förenade med ett gemensamt språk. Även om ett nytt "vi" kunde konstrueras från dussintalet nationer – vilket är högst diskutabelt – att sammansmälta olika etniska grupper till en sammanhållen nation tar århundraden.

Utan en delad identitet, utan europeisk demografi, hur kan EU vara annat än auktoritärt? Kanske EU eliterna tror att en stor massa människor som saknar distinkt kulturell identitet skulle vara lättare att kontrollera?

Problemet är att själva nationalstaten har deklarerats som ond eller förlegad, inte kollektivism, anti-individualism eller totalitarism. Men det är en avgörande skillnad mellan nationalism och patriotism, som George Orwell tydligt såg:

"Nationalism ska inte förväxlas med patriotism. Med "patriotism" menar jag tillgivenhet för en särskild plats och ett särskilt sätt att leva, vilket man anser vara det bästa i världen men inte har någon önskan att tvinga på andra människor. Patriotismen är till sin natur defensiv, både militärt och kulturellt. Nationalism å andra sidan, är oskiljaktig från önskan om makt."

Totalitära regimer kan vara nationalistiska, såsom Nazi-Tyskland, men de kan också vara överstatliga, såsom Sovjetunionen, som ville undertrycka alla tidigare existerande nationella lojaliteter.

Hur var ett projekt så stort som skapandet av Eurabien möjligt? Jag har tänkt mycket på den frågan, och kommit till slutsatsen att det lyckades just på grund av sin storlek. St. Augustine berättar en historia om en pirat som tillfångatogs av Alexander den store.

"Hur vågar du ofreda havet?" frågade Alexander. "Hur vågar du ofreda hela världen?" replikerade piraten. "Därför att jag gör det med endast ett litet skepp och jag kallas för tjuv; du gör det med en stor flotta, och kallas för kejsare."

Det handlar om skalan. Om en liten grupp människor går vid sidan om den demokratiska processen i ett land och börjar föra sina egna lagar mot offentligheten så kallas det statskupp. Om de gör så på en hel kontinent, så kallas det Europeiska Unionen.

Adolf Hitlers självbiografi Mein Kampf beskrev en propagandateknik känd som "den stora lögnen". EU har adopterat denna strategi, som består av att säga en lögn så "kolossal" att det skulle vara omöjligt att tro att någon "kunde ha fräckheten att förvanska sanningen så fullständigt."

Detta har kombinerats med en teknik som fulländats av propagandaminister Joseph Goebbels i Nazityskland, att repetera något tills det blir taget som sanning.

Här är några Stora lögner:

- Mångfald är alltid bra;
- Multikulturalism är ofrånkomlig som en fortsättning på EU integration;

- De som opponerar mot det är okunniga rasister som strävar mot historiens gång;

- Muslimska invandring är "bra för ekonomin" och är nödvändig för att finansiera välfärdsstaten i framtiden, trots det faktum att det dränerar bort enorma resurser.

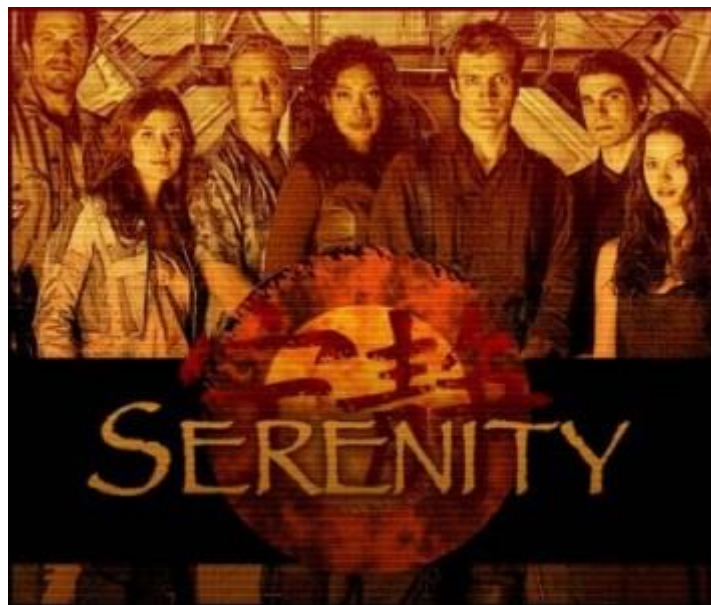
Skapandet av Eurabien rangordnas som ett av de största förräderierna i Västcivilisationens historia. Betyder det att alla EU federalister eller de som deltar i de olika instrumenten för den Euro-Arabiska dialogen är onda? Nej, verkligheten är inte så enkel.

Som Hugh Fitzgerald påpekar, "En hel klass människor har blivit rika från arabiska pengar och mutor; jurister, PR-män, och diplomater, journalister, universitetslärare och utvalda tjänstemän."

Men medan okunnighet, korruption och det egoistiska sökandet efter personlig makt förklarar en del beteenden hos de eurabiska eliterna, så kan det inte förklara beteendet hos ALLA dessa tusentals människor som har involverats i dessa nätverk.

Vissa av dem måste ha övertygat sig själva att det de gjorde var för en god sak, om ingen annan anledning än mänsklig fåfänga kräver att vi rättfärdigar våra handlingar genom att dölja dem med ett faner av godhet.

I science fiction filmen Serenity [61] har de två stora supermakterna, Förenta Staterna och Kina, gått in i en allians, som hade flyttat mänskligheten till ett nytt stjärnsystem. På den okända planeten Miranda tillsatte man en gas som hette Pax till luftintagen. Den var menad att lugna ner befolkningen, och rensa bort aggression.

Det fungerade. Folk slutade slåss. De slutade också med allt annat, inklusive fortplantning och fysiskt självbevarande. En liten minoritet av befolkningen hade fått motsatt reaktion till den här pacifieringen. Deras aggression ökade till galenskap, och de dödade de flesta andra. Tio miljontals människor lät sig själva lugnt bli utplånade.

Filmregissören Joss Whedon är noga med att påpeka att alliansen inte är något ondskefullt imperium, utan snarare en välvillig makt. De menade det till det bästa, för att skapa en bättre värld, en värld utan synd. Men enligt Whedon, "När du skapar en utopi finner du någonting otäckt som arbetar underifrån."

Tidigare europeer som krigade mot Jihad krigade för ett antal saker: Sin religion, sin kultur och sin nation. EU federalister och eurabier förtrycker avsiktligt alla dessa instinkter i sitt sökande att skapa en Nu Människa och rensa ut aggression.

Men eftersom de felaktigt har identifierat nationalstaterna som roten till allt ont så undertrycker de inte bara aggressiv nationalism, utan defensiv patriotism. Och eftersom en del av muslimerna faktiskt har blivit ännu mer aggressiva som svar på vad de uppfattar som vår nihilism, eurabierna har självmordsmässigt avväpnat sitt eget folk, bokstavligen och metaforiskt, och samlat ihop dem till slakt.

Många kommunister, åtminstone från början, trodde faktiskt på sin ideologi. Resultatet blev masslakt; tio miljontals människor dödades i sökandet efter en värld utan förtryck eller exploatering. Vägen till Helvetet är belagd med goda intentioner. Oavsett hur goda dina intentioner må vara så kan du inte använda miljontals människor som försökskaniner i massiva sociala experiment utan att orsaka en massiv skada.

Kanske en av anledningarna till varför det här har tillåtits hända i Västeuropa och den Europeiska Unionen är för att vi aldrig fullt ut förstått eller försökt konfrontera anledningarna till det bottenlösa misslyckandet av kommunismen i Östeuropa och Sovjetunionen efter det kalla kriget.

Konceptet med massiva sociala experiment för att skapa en ny människa tilläts överleva. Det muterade och flyttade sedan till Väst. Jean Monnet, som satte igång processen med europeisk integration, reflekterade om hur den europeiska civilförvaltningen bildade ett "laboratorium" i vilket en ny sorts "europeisk människa" skulle bli född. Men den Europeiska Människan, precis som den nya Sovjetiska Människan före honom, är inget annat än ett misslyckande.

Kan den Europeiska Unionen reformeras? Det tvivlar jag på. EU är sammanbundet av en egoistisk klass av byråkrater som vill expandera sina budgetar och sin makt, trots den skada de gör. Dessa funktionärer kommer att använda traditionella metoder med illusioner att motverka alla försök till reformer så att de kan behålla sin kontroll.

Det är instruktivt att se reaktionerna hos EU eliterna inför de folkliga tillbakavisandena i Frankrike och Holland om EU konstitutionen år 2005.

De satte ihop en "förnumstig" grupp [62] av europeiska politiker, ledd av Giuliano Amato, italiensk inrikesminister i det "super-eurabiska" Romano Prodis regering, för att ta fram möjliga lösningar till detta dödläge. Förslagen diskuterades inklusive att släppa namnet "konstitution" till fördel för "överenskommelse."

Samme Amato, som är tidigare italiensk premiärminister och dessutom vicepresident för EU konventionen som lade fram konstitutionen, har tidigare uttryckt [63] att:

"I Europa måste man agera som om – som om det som önskades var lite, för att komma åt mycket, som om staterna skulle förbli suveräna för att övertyga dem att vi medger suveränitet ...

Kommissionen i Bryssel till exempel, bör agera som om det vore ett tekniskt instrument, för att kunna bli behandlat som regering och så vidare genom förklädnad och undanflykt."

Den man som öppet skröt om hur EUs federalistiska mål utvecklas genom "förklädnad och undanflykt" leder försöken att "förnya" EU konstitutionen säger vanliga europeer allt vi behöver veta om EU.

Om EU eliterna avsiktligt har lurat oss under decennier för att uppnå sina mål, varför skulle vi plötsligt börja tro dem nu? Lura mig en gång och du får skämmas. Lura mig två gånger och jag får skämmas. Dessa människor har lurat oss tillräckligt mycket.

"Jag tror att den Europeiska unionen, precis som Sovjetunionen, inte kan demokratiseras," säger Vladimir Bukovskij. "EU kommer att kollapsa, ganska likt när Sovjetunionen kollapsade. Men glöm inte att när sådana här saker kollapsar så blir det en sådan ödeläggelse så det tar generationer att återhämta(...)

Se på det stora antalet invandrare från tredje världens länder som nu bor i Europa. Detta har den Europeiska Unionen befordrat. Vad kommer att hända med dem om det blir en ekonomisk kollaps? Vi kommer förmodligen att ha precis som Sovjetunionen mot slutet, så många etniska stridigheter att det snurrar för huvudet."

I deras bok om EU avslutar Richard North och Christopher Booker: "Det projekt som Monnet hade satt igång var ett stort ruckel, självbedragande monster: halvkvävd i sin egen byråkrati; dels ett korrupt bedrägeri (...)

Något som det här projektet aldrig skulle kunna bli, eftersom det per definition aldrig menats att vara, var i den avlägsnaste mening demokratiskt." De tror att EU är fördömt och kommer att "lämna en fruktansvärd förödelse bakom sig, en ödemark från vilken det kommer att ta många år för det europeiska folket att återställa."

Jag förstår oron som raserandet av EU kan orsaka "instabilitet" i Europa. Det kommer. Men vi kommer förmodligen att hamna i "instabilitet" i alla fall, beroende på antalet muslimer som eurabierna har släppt in. Valet ligger mellan en period av plågsamma år i vilka det mesta av Europa segrar, och död, där Europa helt enkelt slutar att existera som en Västlig kulturell enhet.

Vissa vill hoppas att vi kan behålla de "positiva" aspekterna av EU och inte "kasta ut barnet med badvattnet." Jag ber om att få avvika.

EU består bara av badvattnet, inget barn. Det har aldrig funnits något barn, bara ett bil lass av överbetalda barnvakter.

Multikulturalism separerar folk till "stammar" under nationsnivå. Det här är exakt den situation vi hade i Europa under medeltiden. Dessutom idén att vi borde "respektera" andra kulturer genom att inte kritisera dem betyder att vrida klockan tillbaka flera hundra år till före upplysningstiden. Multikulturalism är helt en medeltida ideologi, och kommer att generera medeltida resultat.

Fastän EU kommer att misslyckas att skapa en all-europeisk identitet, så har man redan delvis lyckats försvaga de traditionella nationalstaterna. Över hela Västeuropa tenderar muslimska invandrare att slå sig ner i de större städerna [64], medan den infödda befolkningen backar ut på landet. Denna förstörelse av sammanhållningen i samhället triggat fram en återvändo till stamtänkande eftersom folk inte längre litar på att nationalstaten skyddar dem.

Processen har förklarats av Ernest Baert [65]: "Under många sekler har Västeuropa ersatt stammen eller klanen med nationalstaten."

Resultatet blev att "Europeiska medborgare tenderar att ha samma tillit till alla andra medborgare av samma nationalstat utanför sin omedelbara familj och umgängeskrets." Detta "hög-tillit samhälle" var ett nödvändigt villkor inte bara för framgången av den kapitalistiska ekonomin i Europa, utan också för demokratins uppkomst.

En annan världssyn härskar i den muslimska världen eller i Afrika. Där har individerna inget annat val än att förlita sig på sin klan för skydd. Så vilken effekt kommer introduktionen av en massa individer från "låg-tillit samhällen" ha på vår egen kultur? Här är Baert pessimistisk:

"Det är inte mycket tvekan om att vi lever i den multikulturalistiska fantasins utdöende. Det kommer att sluta i elände och kan leda till en förlust av Europa som en del av Västcivilisationen. Våra barn och barnbarn kommer att se tillbaka till våra dagar och undra varför så många så lätt accepterade det som uppenbart motsade historia och sunt förnuft."

Medan vanliga europeer lever i fruktan för muslimskt våld i sina egna städer och tilliten till sina egna ledare sjunker så träffas EU eliterna i cocktail partyn och gratulerar varandra för att bringa fred till Europa.

Den Europeiska Unionen lovade en helt ny värld där krig och etniska rivaliteter tillhörde det förflutna. Kommer de att leverera medeltiden? Kanske, för det är vad utopier brukar göra.

En uppdatering av Eurabiakoden kommer efter dessa källhänvisningar...

Källor:

http://gatesofvienna.blogspot.com/2006/10/eurabia-code_19.html

1. <http://www.danielpipes.org/article/90>

2. <http://www.brusselsjournal.com/node/657>

3. <http://gatesofvienna.blogspot.com/2006/06/why-eu-needs-to-be-destroyed-and-soon.html>

4. <http://eureferendum.blogspot.com/>

5. <http://gatesofvienna.blogspot.com/2006/04/fall-of-france-and-multicultural-world.html>

6. http://ec.europa.eu/comm/external_relations/euromed/conf/naples/index.htm

7. http://www.adnki.com/index_2Level_English.php?cat=Politics&loid=8.0.311746780&par=0

8. http://ec.europa.eu/comm/external_relations/euromed/conf/dublin/index.htm

9. http://ec.europa.eu/comm/external_relations/euromed/bd.htm

10. http://www.europarl.europa.eu/meetdocs/2004_2009/documents/autres/note_/note_en.pdf

11. http://www.europeanmovement.org/key_themes.cfm?cat=MP

12. <http://www.coe.int/NewsSearch/Default.asp?p=nwz&id=5616&lmLangue=1>

13. <http://www.telegraph.co.uk/news/main.jhtml?>

<xml=/news/2006/02/16/wtort116.xml&sSheet=/news/2006/02/16/ixnewstop.html>

14. <http://www.dccd.dk/DCCD/cku.nsf/doc/olafg.hansensspeechjune2005rabat?OpenDocument>

15. <http://www.unesco.org/dialogue/rabat/commitment.html>

16. <http://www.frontpagemag.com/Articles/ReadArticle.asp?ID=23915>

17. <http://www.westernresistance.com/blog/archives/003067.html>

18. <http://www.frontpagemag.com/Articles/ReadArticle.asp?ID=22415>

19. <http://www.memri.org/bin/articles.cgi?Page=archives&Area=sd&ID=SP44702>

20. <http://www.memritv.org/Transcript.asp?P1=1026>

21. <http://www.frontpagemag.com/Articles/ReadArticle.asp?ID=22916>

22. <http://www.meforum.org/article/687/%92>

23. <http://www.freerepublic.com/focus/f-news/1465349/posts>

24. <http://www.douglasfarah.com/article/92/europe-remains-center-of-islamist-focus>
25. <http://www.jihadwatch.org/dhimmiwatch/archives/010829.php>
26. <http://www.metimes.com/storyview.php?StoryID=20060214-062639-6847r>
27. <http://www.nato.int/docu/speech/1998/s981112a.htm>
28. <http://www.jihadwatch.org/dhimmiwatch/archives/010968.php>
29. <http://www.cphpost.dk/get/93360.html>
30. <http://www.iht.com/articles/2006/08/02/news/death.php>
31. <http://www.jpost.com/servlet/Satellite?pagename=JPost/JParticle/ShowFull&cid=1145961388862>
32. <http://www.brucebawer.com/>
33. <http://www.frontpagemag.com/Articles/ReadArticle.asp?ID=24274>
34. <http://news.bbc.co.uk/1/hi/world/europe/4603883.stm>
35. <http://fjordman.blogspot.com/2005/10/keep-internet-free.html>
36. <http://eureferendum.blogspot.com/2006/08/game-they-are-playing.html>
37. <http://www.telegraph.co.uk/news/main.jhtml?xml=/news/2002/11/08/nfee08.xml>
38. http://www.prospect-magazine.co.uk/article_details.php?id=7483
39. <http://www.dagbladet.no/kultur/2006/10/05/478767.html>
40. <http://www.slate.com/id/2105821>
41. <http://gatesofvienna.blogspot.com/2006/06/political-correctness-revenge-of.html>
42. <http://www.brusselsjournal.com/node/865>
43. <http://www.telegraph.co.uk/news/main.jhtml?xml=/news/2005/05/09/nve09.xml&sSheet=/portal/2005/05/09/ixportaltop.html>
44. <http://www.telegraph.co.uk/news/main.jhtml?xml=/news/2006/10/05/wmuslims05.xml>
45. <http://www.brusselsjournal.com/node/1101>
46. <http://www.iht.com/articles/2005/06/14/news/giscard.php>
46. <http://51.883.-0.407subf41:LEocmje681673499621BJ>
47. http://www.findarticles.com/p/articles/mi_qn4159/is_20050227/ai_n11829335
48. <http://www.jihadwatch.org/dhimmiwatch/archives/006392.php>
49. <http://www.jihadwatch.org/dhimmiwatch/archives/008181.php>
50. <http://www.jihadwatch.org/dhimmiwatch/archives/007084.php>
51. http://www.americanthinker.com/articles.php?article_id=4992

52. <http://www.likud.nl/press224.html>

53. http://ec.europa.eu/comm/external_relations/news/patten/sp02_293.htm

54.

http://www.defenddemocracy.org/publications/publications_show.htm?doc_id=250109&attrib_id=7393

55.

<http://www.jpost.com/servlet/Satellite?cid=1145961361493&pagename=JPost/JParticle/ShowFull>

56.

<http://www.jpost.com/servlet/Satellite?cid=1145961350957&pagename=JPost/JParticle/ShowFull>

57. <http://fjordman.blogspot.com/2005/11/11-years-chaos-for-eu-accounts.html>

58. http://www.economist.com/World/europe/displayStory.cfm?story_id=1325309

59. <http://www.brugesgroup.com/mediacentre/index.live?article=91#price>

60. http://www.americanthinker.com/articles.php?article_id=4288

61. [http://en.wikipedia.org/wiki/Serenity_\(film\)](http://en.wikipedia.org/wiki/Serenity_(film))

62. <http://euobserver.com/9/22641>

63. <http://www.europeannocampaign.com/351.html>

64. <http://www.jihadwatch.org/dhimmiwatch/archives/012204.php>

65. <http://www.brusselsjournal.com/node/1492>

Eurabiakoden – 2008 Uppdatering

Av Fjordman

Det som har hänt sedan 2006 är att europeiska ledare är i ökande grad öppna om idén om att utsträcka EU till att inkludera arabvärlden, Fast de presenterar naturligtvis inte detta som att man överlämnar kontinenten till islam.

Detta hade inte varit någon total hemlighet tidigare – år berättade 2002 Louis Michel, den dåvarande belgiske ministern för utrikesfrågor och idag medlem av europeiska kommissionen, till det belgiska parlamentet[2] att EU slutligen kommer att täcka Nordafrika och Mellanöstern såväl som Europa – men varför göra det offentligt nu?

Min teori är att EU ledarna ser sitt folk som besekrat och irrelevant. Efter tillämpningen av Lissabonavtalet/Europeiska konstitutionen[3], har inte folk längre något att säga till om och kan tryggt ignoreras.

De har föraktat oss i årtal och bryr sig inte längre om att dölja det. Vi är en fårscock och innebär inget hot medan de måste fortsätta blidka muslimerna.

Öppna planer för en "Medelhavsunion[4]" eller "Union för Medelhavet," som kommer att inkludera alla EUs medlemsstater, Mauretanien, Marocko, Algeriet, Tunisien, Libyen, Egypten, Jordanien, Palestina, Libanon, Syrien och Turkiet, som lanserades i mitten av 2008,

under vissa bekymmer bland araberna att en sådan Union kunde normalisera deras relationer med Israel[5].

Detta kom med planerna för skapandet av ett "nord-syd sam-presidentskap" och ett permanent sekretariat såväl som definitionen av en "kort-lista" av prioriterade projekt för regionen. Den Europeiska Kommissionen föreslår skapandet av ett sam-presidentskap mellan EU och ett Medelhavs- (läs: muslimskt) land, utvalt med konsensus för en två-års period.

Ha,ha,ha... Vi får bestämma över EU nu! Vi har erövrat Europa!

Bryssel drar den institutionella profilen av vad som kommer att kallas "Barselonaprocessen— En union för Medelhavet." Notera hur de binder detta särskilt till den Eurabiska Barselonaprocessen som beskrivits av Bat Ye'or. Trots detta, även efter att Medelhavsunionen var lanserad hörde jag påståenden att allt tal om Eurabien var en "farlig islamofobisk konspirationsteori."

I ett brev[6] som förekom i den respekterade italienska tidningen Corriere della Sera, avslöjade den tidigare italienske presidenten Francesco Cossiga år 2008 att den italienska regeringen på 1970-talet gick med på att tillåta arabiska terroristgrupper rörelsefrihet i landet i utbyte mot immunitet från attacker.

Den före detta premiärministern Aldo Moros regering nådde en "hemlig icke-krigshandling pakt mellan den italienska staten och palestinska motståndorganisationer, inklusive terroristgrupper." Enligt den tidigare presidenten var det Moro själv som designade termerna i överenskommelsen med utländska arabiska terrorister.

"Termerna i överenskommelsen var att de palestinska organisationerna även kunde få ha väpnade operationsbaser i landet, och de kunde fritt komma och gå utan att bli underkastade normala poliskontroller, eftersom de "behandlades" av säkerhetstjänsten."

Som inrikesminister Cossiga sa att han fick reda på att PLO medlemmar i Italien hade diplomatisk immunitet som representanter för arabiska förbundet. "De palestinska organisationerna kunde även upprätta väpnade operationsbaser i landet."

Detta var den formella födelsen av Eurabien, när Västeuropeiska regeringar ger upp inför trycket från arabiska terrorister och oljeproducerande stater, överger sin traditionella pro-Israeliska position och gradvis linjerar sig själva med den arab-islamiska världen.

Det finns absolut ingen anledning att anta[7] att italienarna var de enda att göra sådana "överenskommelser." Förutom kulturellt och politiskt samarbete har europeiska regeringar gått med på att betala araberna, särskilt palestinierna, stora summor "beskyddarpengar" för att reducera terroristhot.

Detta kan endast ses som jizya, och denna praxis har senare spridits över hela den europeiska unionen, som betalar palestinierna tiotals miljoner om inte hundratals miljoner Euro årligen.

MEDA programmet [8], det principiella finansiella instrumentet för tillämpningen av det Euro-Medelhavs- partnerskapet, brände mellan 2000-2006 5,350 miljoner Euro på sina olika program, enligt EUs officiella webbplats.

Under perioden 1995-1999, lokaliserades ungefär 86% av resurserna till MEDA som sedan förde det vidare till Algeriet, Egypten, Jordanien, Libanon, Marocko, Syrien, Tunisien, Turkiet och den palestinska myndigheten.

Från 2007 blev MEDA ersatt av det Europeiska Grannskapet och Partnerskap Instrument[9], som under perioden 2007 till 2013 är projekterat att bränna 11 miljarder Euro på bland annat att lansera samarbetet mellan europeiska- och arabiska länder i sektorerna energi och transport; i högre utbildning och rörlighet av lärare, forskare och studenter;

Multikulturell dialog genom människa-till- människa kontakter, inklusive länkar med samfund av immigranter som bor i EU länder såväl som samarbete mellan civila samhällen, kulturella institutioner och utbyte av unga människor.

Den europeiska kommissionen, EUs mäktiga regering med omfattande juridisk makt, ska koordinera samarbete med icke-statliga organisationer (NGOs), universitet, kyrkor, religiösa föreningar och de media som är relaterade till detta projekt; allt enligt dokument som finns tillgängliga på internet, ändå så gott som okända för offentligheten eftersom massmedia sällan nämner dem.

Jag fick några kritiska kommentarer till min ursprungliga Eurabiakod, bland annat ett påstående att Alger-deklarationen från 2006, som nämns i texten, inte är undertecknad av någon officiell EU kropp. Men, Anna Lind Euro-Medelhavs-stiftelsen för dialog mellan kulturer, som har organiserat det här, är länkad från den officiella EU webbplats som en del av EUs program för externa relationer och Euro-Medelhavs- Partnerskapet.

Vissa av de organisationer som deltar i detta kan tekniskt sett vara oberoende organisationer, men det är inget tvivel om att den europeiska kommissionen utgör drivkraften bakom dessa nätverk. Dessutom, om du läser dessa dokument noga så finner du att de nämner "harmonisering av utbildningssystemen" mellan Europa och arabvärlden. Detta kräver inblandning av myndigheterna på högsta nivå.

I september 2008 sa ett kort uttalande[10] I några media i Danmark (Jag har sett väldigt lite nämnt om detta långtgående förslag i massmedia i de flesta europeiska länder) att muslimer som bor i EU kom mer i framtiden att kunna får skilsmässa enligt sharia lag.

Detta är vad kommissionen tänker, som rekommenderar att ett par ska kunna välja vilket lands lag de ska följa om de ska skilja sig – så länge som de har någon slags kontakt med landet de väljer. Talesmannen för Danska Folkpartiet Morten Messerschmidt var mycket bekymrad över förslaget: "Det är en fullständigt efterbliven idé att tänka sig att kommissionen kommer att använda inhumana sharialagar inom EU," sa han.

Vad folk inte förstår att det här är en del av långsiktiga avtal som redan har överenskommit av EU ledarna. Faktiskt alla Västeuropeiska ledare har redan kapitulerat. Det är inte längre en fråga om huruvida sharia kommer att bli en officiellt accepterad lag (så har det varit för muslimer som bor i Storbritannien); det är bara en fråga om hur det ska tillämpas.

Under tiden listar en föreslagen europeisk arresterings-grund [11] ett antal brott, inklusive terrorism, väpnat rån, våldtäkt, rasism och xenofobi, som är straffbart över hela EU.

Den europeiska arresterings-grunden kräver att alla som är åtalade i en medlemsstat under den listade gruppen brott (som skulle kunna täcka precis vad som helst) kan arresteras av myndigheterna hos den utfärdande staten inom någon kollision med den andra medlemsstaten. Den åtalade måste sedan överföras till rättegång till den utfärdande staten inom tio dagar, utan något ingripande, juridiskt eller på annat sätt, av den utfärdande staten.

Rasism inkluderar "islamofobi [12]," enligt EU dokumenten, vilket betyder att "islamofobi" snart kan behandlas som ett brott lika allvarligt som våldtäkt och väpnat rån över den europeiska kontinenten.

Samtidigt är EU ledarna upptagna med att utvidga EU till att inkludera Nordafrika och Mellanöstern, och på det sättet flöda Europa med tiotals miljoner ytterligare muslimer.

Vi kan föreställa oss en situation inte så långt in i framtiden där myndigheterna kan arresteras en person i till exempel Danmark eller Italien som har publicerat en teckning som kan anses kränka islam. Han kommer då att lämnas över till myndigheterna i Algeriet, Egypten eller Jordanien.

Kom ihåg att kätteri mot islam ger dödsstraff enligt sharia. Multikulturalism i Europa är på gång att nå sin öppet totalitära fas. De som tror att det här är ett skämt kan titta på den

holländske tecknaren Gregorius Nekschot[13] som arresterades år 2008 för teckningar som "kränkte" muslimer.

Flera dokument som är offentligt tillgängliga (men ganska okända för offentligheten därför att de tas aldrig upp av massmedia) uttalar att EU bör "harmonisera" de pedagogiska och juridiska systemen med de arabiska "partner länderna" inom det närmaste decenniet. Detta förhandlar man om just nu, bakom vår rygg.

Europas kommissions president José Manuel Barroso uttryckte tidigare oro[14] över en folkomröstning om prospektet med ett andra holländskt Lissabonavtal/Europeisk konstitution. "Omröstningar gör processen om godkännande för europeiska överenskommelser mycket mer komplicerat och mindre förutsägbart," sa han, som att be "varje medlemsstat" som funderar på en folkomröstning "att tänka två gånger."

I sitt tidigare jobb som Portugals premiärminister år 2004 stödde Mr Barroso en folkomröstning om EU konstitution i sitt eget land – men sedan dess har hans tänkande förändrats. "Jag var för en folkomröstning som premiärminister, men det gör våra liv med 27 medlemsstater i EU svårare. Om en folkomröstning hade hållits om skapandet av det europeiska samfundet eller introduktionen av euro, tror ni att det skulle ha godkänts?"

Som journalisten Nick Fagge sa i den brittiska tidningen Daily Express[15] i oktober 2008:

"Fler än 50 miljoner afrikanska arbetare ska bjudas in till Europa i ett långtgående hemligt migrationsavtal, kan Daily Express avslöja idag. Ett kontroversiellt skattefinansierat "jobbcenter" som öppnades i Mali denna vecka är bara det första steget mot att stödja "fri rörelse Av folk i Afrika och EU".

Bryssels ekonomer påstår att Storbritannien och andra EU stater kommer att "behöva" 56 miljoner invandrade arbetare sinsemellan till år 2050 för att kompensera för den "demografiska nedgången" på grund av lägre födelsetal och ökande dödstal i Europa.

Rapporten från EUs statistiska byrå Eurostat, varnar att ett stort antal invandrare kan behövas för att möta bristen inom två år om Europa har ett hopp om att finansiera pensionerna och hälsovård för sin ökande äldre befolkning. Den säger: ..."att ha tillräckligt med folk i arbetsför ålder är nödvändigt för ekonomin och för skatteinkomsterna."

Rapporten från franska MEP Françoise Castex, begär att immigranter ska få juridiska rättigheter och tillgång till social välfärd och underhåll och del av vinst. Ms Castex sa: "Det är angeläget att medlemsstaterna har en lugn inställning till invandring och att säga JA, vi behöver invandring ...det är ingen ny utveckling, vi måste acceptera den."

Låt oss summera vad vi har funnit så här långt: EU har accepterat att unionen bör utvidgas för att inkludera det muslimska Mellanöstern och Nordafrika. EU har accepterat att tiotals miljoner invandrare från övervägande muslimska länder i norra Afrika skulle tillåtas att bosätta sig i Europa under de kommande åren.

Detta är förmodligen "bra för ekonomin." Man planerar att tillämpa sharia lagar för de miljontals muslimer man bjuder in att bosätta sig i Europa. Man har skapat starkare anti-rasistiska lagar medan man klargör att "islamofobi" innebär en form av rasism, och man samarbetar med islamiska länder om att skriva om skolböcker för att ge en "positiv" bild av islam till europeiska barn.

Slutligen, EU utvecklar en arresteringsgrund som förbehåller att de som är anklagade för allvarliga brott, till exempel rasism, kan arresteras utan otillbörlig inskridande från den nationalstat de råkar bo i.

I grund och botten överlämnar EU formligen en hel kontinent till islam medan man förstör etablerade nationella kulturer, och är beredda att trakassera dem som motsätter sig den politiken. Detta innebär det största organiserade förräderiet i Västvärldens historia, kanske i mänsklighetens historia, ändå hyllas det som en seger för "toleransen."

José Manuel Barroso, ledaren för den oansvariga regeringen över en halv miljard människor har sagt [16] att EU är ett imperium. Kanske vi tycker att det är löjligt att se EU som ett imperium, men uttalandet visar att vissa människor i ledande positioner faktiskt tycker så.

Det kan vara meningsfullt att komma ihåg att alla imperier i historien har skapats genom krig. Om EU är ett imperium, så betyder det att krig utkämpas mot några. Och det är: ett kulturellt och demografiskt krig som utkämpas genom massinvandring mot infödda europeer.

Emedan imperier normalt skapas genom att utkämpa krig mot andra folk är EU det första imperium i historien som skapats av ledare som tillåter andra människor att utföra krig mot sina egna.

Den Europeiska Unionen – eller det Eurabiska Imperiet om man så vill – är ett naket maktövertagande av eliterna för att nedmontera de nationer som var menat att de skulle tjäna. Istället för att bara vara folkets tjänare i mindre länder aspirerar de på att bli medlemmar av en oansvarig elit som härskar över ett stort imperium efter behag.

Det är därför som de fortsätter att gynna massinvandring som om ingenting har hänt även om folk blir bombarderade, våldtagna, rånade och mördade i sina egna städer. De bryr sig inte. De är generaler på krigsstigen.

Vanligt folk är helt enkelt kanonmat, bönder som ska offras i erövringen av deras ärofulla nya imperium. Massinvandringen används till att krossa alla nationalstater samtidigt så att de infödda inte har några riktiga alternativ att fly till, och inga länder kan komma till deras hjälp mot den ökande islamiseringen.

Slutligen borde vi komma ihåg en sak: Allt detta började med blidkandet av arabiska mobbartyper som Arafat på 1970-talet, som använde olja eller terrorism eller bådadera som vapen. Europeerna bör arbeta för att bli av med förräderikulturen, men sedan måste vi också bli av med kulturen att blidka, som bringade oss in i detta elände från början.

Inga pengar till palestinierna; inte ett öre. Om de behöver pengar kan de be Saudierna. Och inga fler blidkanden eller överenskommelser med terrorister. Det var "dialogen," den Euro-Arabiska Dialogen som skapade dessa problem. Ingen mer "dialog." Det enda sättet att handskas med en mobbartyp är att slå honom på käften, och få honom att backa. Det är det enda rätta sättet att handskas med jihadister.

Tillagd dokumentation, feb 2010

AB, epost från David Hamilton

De följande dokumenten är kopior av några minuters möte som hölls mellan förre premiärministern Edward Heath och franske presidenten Georges Pompidou år 1971.

Mötena hölls i hemlighet och var hemligstämplade tills förre premiärministern Minister Margaret Thatcher lyckades släppa dem under lagen om informationsfrihet år 2008/2009.

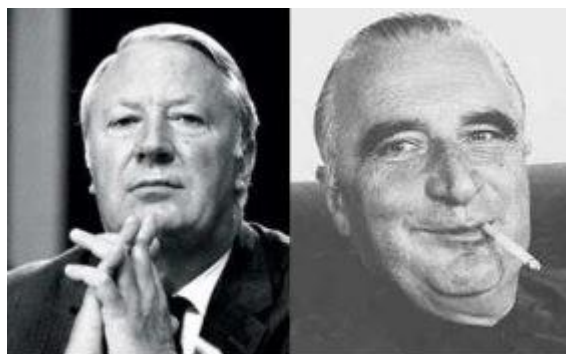
De innehåller omfattande texter som tar läsaren in i sinnevärlden hos de två män som beslutade ödet för brittisk och fransk politik mellan dem utan hänsyn till de brittiska och franska folken.

Folken medvetandegjordes aldrig om deras planer som ledde till den stadiga erosionen av brittisk och fransk suveränitet under på varandra följande uppsatta överenskommelser som skulle spänna över 40 år och kulminera i Lissabonavtalet, och som senare skulle bevisa det totala haveriet och oredan i de brittiska och franska samhällena tillsammans med dess ekonomiska, politiska, och militära styrkor, och dess utrikesaffärer.

Så djup var konspirationen mellan Heath och Pompidou, och snart därefter premiärminister Harold Wilson tillsammans med uppgifter om etablissemangen, så det är obegripligt att deras planer inte vid ett enda tillfälle avslöjades för Hennes majestät Drottning Elizabeth.

Men utgången av diskussionen inte bara drabbade Storbritanniens och Frankrikes politik under kommande decennier. Den här politiken adopterades som standard av andra Västeuropeiska länder med mindre ideologiskt och kulturellt självförtroende och innebörd.

Frankrike och Storbritannien var de kulturella och politiska lokomotiven i Västeuropa och det är ganska välkänt att andra Västeuropeiska länder härmade dem och fortsatte att härma dem in i minsta detalj.

Heath

Pompidou

Följande dokument kommer att visa hur de två mäktigaste europeiska ledarna lade grunden för multikulturalism och islamisering i Västeuropa och gjorde absolut allt de kunde för att hindra folk i Europa från att lära sig sanningen om denna konspiration för de närmaste 40 åren:

1. <http://www.scribd.com/doc/25965684/710520-Pompidou-Heath-Summit-Session-1-1000-1255>
2. <http://www.scribd.com/doc/25965641/710521-Pompidou-Heath-Summit-Session-3-1000-1300>
3. <http://www.scribd.com/doc/25965492/710521-Pompidou-Heath-Summit-Session-3-1-Lunch-PREM-15-372-54-55>
4. <http://www.scribd.com/doc/25965380/710521-Pompidou-Heath-Summit-Session-4-1600-1820>
5. <http://www.scribd.com/doc/25965182/710521-Record-of-Conclusions-Agreed-Minute>
6. <http://www.scribd.com/doc/25965065/710609-Soames-Despatch>

Källor:

<http://www.brusselsjournal.com/node/3590>

1. <http://www.brusselsjournal.com/node/3590>
2. <http://www.brusselsjournal.com/node/2018>
3. <http://www.brusselsjournal.com/node/2773>
4. <http://www.ansamed.info/en/top/ME13.YAM11282.html>
5. <http://euobserver.com/9/26293>
6. <http://www.israelnationalnews.com/News/News.aspx/127247>
7. <http://www.brusselsjournal.com/node/129>
8. http://ec.europa.eu/external_relations/euromed/meda.htm
9. http://ec.europa.eu/world/enp/documents_en.htm
10. <http://www.dr.dk/Nyheder/Indland/2008/09/17/014216.htm>

11. <http://gatesofvienna.blogspot.com/2008/05/slouching-towards-vienna.html>
12. <http://www.brusselsjournal.com/node/2097>
13. <http://www.brusselsjournal.com/node/3273>
14. <http://www.brusselsjournal.com/node/1893>
15. <http://www.dailyexpress.co.uk/posts/view/65628>
16. <http://eureferendum.blogspot.com/2007/07/shock-waves.html>

*

